

Anadolu'nun
kelâmı
Yaşar Kemal

s.24

Simitin
gizemli
hikâyesi

s.18

+1'le
harikalar
yaratmak

s.20

NİSAN 2015 / YIL 1 / SAYI 1

gençifade

ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ İLETİŞİM FAKÜLTESİ UYGULAMA GAZETESİ

İletişim Fakültesi 4. yılında

ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ İletişim Fakültesi 2010 Şubat ayında Bakanlar Kurulu'nun aldığı kararla resmiyet kazandı. Fakülte, Güzel Sanatlar Kampüsü olarak bilinen yerleşkede faaliyete başladı.

Prof. Dr. Zekerriyya Uludağ 2010 yılı Temmuz ayı itibarıyla kurucu dekan olarak atandı ve 3 öğretim elemanı ve iki idari personelle birlikte İletişim Fakültesi eğitim öğretim hayatına başladı. **s.08**

OMÜ'nün 40. yılı İletişim Fakültesi'nde coşkuyla kutlandı

Ondokuz Mayıs Üniversitesi (OMÜ) 40. Yıl etkinlikleri kapsamında İletişim Fakültesi tarafından Çarşamba Mustafa Kemal Güneşdoğdu Kampüsü'nde, 40. yıla özel '40 Yıla 40 Fidan' etkinliği düzenlendi.

İletişim Fakültesi tarafından Çarşamba Mustafa Kemal Güneşdoğdu Kampüsü'nde, 40. yıla özel '40 Yıla 40 Fidan' etkinliği düzenlendi. Üniversitenin mezunları adına dikilen fidanların sertifikaları, mezunlar buluşmasında OMÜ mezunlarına takdim edildi. Etkinliğe, OMÜ Rektörü Prof. Dr.

Hüseyin Akan, OMÜ Rektör Yardımcıları Prof. Dr. Sevilhan Mennan ile Prof. Dr. Şenol Eren, Çarşamba Belediye Başkanı Hüseyin DüNDAR, yerleşkeye adını veren yardımsever Mustafa Kemal Güneşdoğdu, İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Nurdan Öncel Taşkıran, Hukuk Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Mustafa

Tiftik, Çarşamba Ticaret Borsası Meslek Yüksekokulu Müdürü Doç. Dr. Hasan Temiz, akademik personel ve öğrenciler katıldı.

Ayrıca, OMÜ 40. yıl etkinlikleri konserler, ödül törenleri, açılışlar, ünlülerle söyleşiler ve birbirinden renkli etkinliklerle bir hafta boyunca kutlandı. **s.14**

Ölümle dans: Savaş muhabirliği

Afganistan, Irak, Gazze, Suriye, Libya ve Mısır gibi sıcak çatışma bölgelerinde yaşanan olayları yerinde izleyen, deneyimlerini 'Arap İsyanları Güncesi' adlı kitabında derleyen NTV'nin muhabirlerinden Can Ertuna ile savaş muhabirliği ve gazetecilik üzerine konuştuk. **s.16**

Can'ımız yanıyor

s.10

Her patiyeye bir el

s.07

OMÜ'de öğrenci yaşam merkezi açıldı

12 bin metrekarelik kapalı alan üzerinde kurulan yaşam merkezinde, yemek alanlarından alışveriş mağazalarına, otobüs ve uçak acentalarından kuaför hizmetlerine, sinema salonlarından bowling ve bilardo salonlarına kadar çok sayıda sosyal yaşam alanı bulunuyor.

Tayfur Kara

J Öğrenci ve öğretim üyeleri ile birlikte üniversite çalışanlarının tüm ihtiyaçlarını karşılayan ve çok sayıda işletmeyi bünyesinde barındıran Yaşam Merkezi henüz yeni açılmasına rağmen büyük ilgi görüyor.

Kısa sürede öğrencilerin gözde mekânı haline gelen OMÜ Yaşam Merkezi'nde Türk mutfağının farklı lezzetlerine yer verilirken, fiyatlar da öğrenci bütçesine uygun olarak belirlenmiş. Kaliteli hizmeti uygun fiyatla sunmak, merkeze ilgiyi her geçen gün daha da artırıyor. Yaşam Merkezi, önümüzdeki

günlerde düzenlenmesi hedeflenen canlı müzik, söyleşi ve imza günlerinde ünlü isimlerle öğrencileri buluşturmayı hedefliyor. Merkeze ve etkinliklere katılımın sağlanması için servislerle ulaşım da kolaylık da sağlanabilecek.

Yaşam Merkezi'nde bulunan dükkân sahiplerinden Cüneyt Sağır, kampüs içerisinde yaşam merkezinin açılmasının öğrencilere çok yarar sağladığını belirterek, "Eskiden öğrenciler öğle arasında kampüsten çıkıyor, sahile iniyor veya şehre gidiyordu. Derse de dönmeyebiliyordu. Oysa şimdi öğrenci geliyor, yemeğini yiyor, çayını içiyor ve ders saatinde de dersine dönebiliyor" diye konuştu.

Çılgılığımı duydunuz mu?

Ondokuz Mayıs Üniversitesi (OMÜ) Güzel Sanatlar Fakültesi Eğitim Bölümü Resim-İş Eğitimi Araştırma Görevlisi Hülya Demir Şentürk, 'Çılgılığımı Duydunuz mu?' başlıklı kadın cinayetleri temalı birinci kişisel sergisini sanatseverlerin beğenisine sundu.

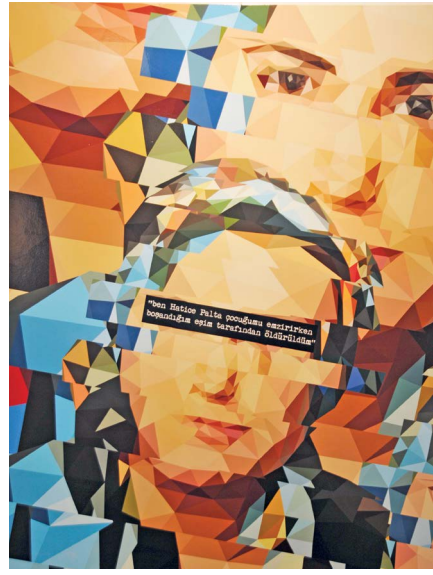
J OMÜ Güzel Sanatlar Fakültesi Sanat Galerisi'nde açılan 'Çılgılığımı Duydunuz mu?' afiş tasarımı sergisine, Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Sevilhan Mennan, Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanı Pof. Dr. Metin Eker, öğretim üyeleri ve öğrenciler katıldı.

Şentürk açılıştan önce yaptığı konuşmada, şiddet konusunu toplumumuzun kanayan yarısı olan ve son zamanlarda sıkça meydana gelen kadın cinayetlerine dikkat çekmek amaçlı seçtiğini belirterek, "Bu afiş tasarımı sergisi aslında her gün Türkiye'nin birçok yerinde şiddet görüp gördüğü şiddeti duyuramayan kadınların sessiz çığlıklarından izler taşımaktadır. Sergide

şiddet gören kadınlara ithafen 19 farklı kadının 19 farklı çığlığı yer almaktadır" diye konuştu.

Şentürk'ün konuşmasından sonra Samsun Valisi İbrahim Şahin kurdeleyi keserek serginin açılışını yaptı.

KÜNYE	gençifade		
	Ondokuz Mayıs Üniversitesi Adına Sahibi Rektör Prof. Dr. Hüseyin Akan	Editörler Yrd. Doç. Dr. Beste Nigar Erdem Öğr. Gör. Emine Ceng	Adres: Ondokuz Mayıs Üniversitesi İletişim Fakültesi Mustafa Güneşoğlu Kampüsü Çarşamba/SAMSUN Tel: 0362 445 11 38 Faks: 0362 445 11 37
	Genel Yayın Yönetmeni Dekan Prof. Dr. Nurdan Öncel Taşkıran	Görsel Yönetmen Yrd. Doç. Dr. Eda Doğan	Baskı: Erol Ofset Matbaacılık Ltd. Şti. Pazar Tm. Necati Efendi Sk. No:43/A İlkadım/Samsun Tel: 0362 431 98 96 Faks: 0362 432 41 17
	Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Yrd. Doç. Dr. Ömer Çakın	Yayın Danışmanları Yrd. Doç. Dr. Onur Bekiroğlu Yrd. Doç. Dr. Ahmet Oktan	Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın

Genel Yayın Yönetmeni
Dekan Prof. Dr. Nurdan Öncel Taşkıran

gençifade

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Adına Sahibi
Rektör Prof. Dr. Hüseyin Akan

Genel Yayın Yönetmeni
Dekan Prof. Dr. Nurdan Öncel Taşkıran

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Yrd. Doç. Dr. Ömer Çakın

Yayın Danışmanları
Yrd. Doç. Dr. Onur Bekiroğlu
Yrd. Doç. Dr. Ahmet Oktan

Haber Merkezi
Ahmet Karaku, Berat Tunç

Ceren Başal, Çiğdem Birdal
İşıl Kaptan, Kerem Erişkin
Kübra Deniz, Kübra Yılmaz
Melike Deliorman, Nalan Birdal
Nazan Kılıç, Nilay Göl
Ozan Vazar, Özge Sağır
Pınar Arslan, Sedat Elbasan
Semanur Koçaker, Serdar Güler
Tayfur Kara, Uğur Çem

Yayın Türü:
Yerel Süreli Yayın

Adres:
Ondokuz Mayıs Üniversitesi
İletişim Fakültesi
Mustafa Güneşoğlu Kampüsü
Çarşamba/SAMSUN
Tel: 0362 445 11 38 **Faks:** 0362 445 11 37

Baskı:
Erol Ofset Matbaacılık Ltd. Şti.
Pazar Tm. Necati Efendi Sk. No:43/A
İlkadım/Samsun
Tel: 0362 431 98 96 **Faks:** 0362 432 41 17

Prof. Dr. Nurdan Öncel Taşkıran
Dekan

Genç İfade'den ilk merhaba

Dört yıl önce kurulan ve öğrencileri henüz 2. sınıfta olan İletişim Fakültemizin Öğrenci Uygulama Gazetesi 'Genç İfade' nin ilk sayısıyla sizleri selamlamaktan gurur duyuyoruz. Gazetemizin ilk sayısının Nisan ayında yayımlanması, 1 Nisan 1975'te kurulmuş olan üniversitemizin 40. yılına denk gelmesi, unutulmaz bir tarihle anılmasına da olarak sağlayacağı için ayrıca çok mutluyuz.

Kurulduğu ilk günden beri büyük bir umutla yeşeren ve ülkemizin hızla gelişen büyük üniversitelerinden biri olmayı başaran Ondokuz Mayıs Üniversitesi, 26 Şubat 2010 tarihinde İletişim Fakültesi'ni de bünyesine katarak dinamik yönünü daha da güçlendirmiştir. Gençlerimizin de dahil olmasıyla ortaya çıkan Genç İfademiz de bu dinamğin bir parçası haline gelmiştir. Bu dinamik yapı içerisinde yer almayı sabırsızlıkla bekleyen diğer alt yapı alanlarımız arasında internetten deneme yayınlarına başlayan radyomuz, yeni faaliyete geçen fotoğraf stüdyomuz ve tamamlanması hedeflenen televizyon stüdyosu ve bu yıl içinde faaliyete geçmesi planlanan haber ajansımız da bulunmaktadır.

İletişim Fakültelerinin başarısı normatif ve kreatif eğitimi, teoriyle pratiği birleştirebildiği ölçüde değerlendirilebilir. Fakülte kapsamında bir uygulama gazetesi çıkarmak bu noktada önem kazanmaktadır. Öğrencilerimiz bu sayede teorik olarak öğrendiklerini uygulama yoluyla haberin toplanmasından yazımına, fotoğraflanmasından sayfa tasarımına, basımından dağıtımına her şeyi deneyimleyerek öğrenme olanağını bulacaklardır. Daha da önemlisi, edindikleri bilgileri kullanmanın sonucunu, üretmenin hazzını, beğenilme ve başarı duygusunu tadacaklar, tattıkları meslekleri ne daha da sahip çıkacaklardır.

Odak noktasını OMÜ 40. Yıl etkinliklerinin oluşturduğu bu ilk sayımızdaki içeriği geniş kapsamlı olarak hazırladık. Her alandan konuya değinelim istedik. Öğrencilerimiz araştırdılar, her konuda uzmanına danıştılar; Söyleşiler, röportajlar yaptılar, resimler çektiler. Kadın ve şiddet, Kızılary'a Kan bağı, Dünya Kadınlar Günü, Usta Yaşar Kemal, Down Sendromu Farkındalık Günü, Samsun'un Başarılı Kadınları, Samsun'da Tiyatro İzler Kitle Profili, 'Şaka Değil Gerçek' Haberler, Sosyal Medyanın 'EN'leri, Canon üzerine haberler, Fotoğraf, Sanat, Müzik ve Edebiyat sayfalarımız zevkle okuyacağınızı umduğumuz metinlerle bezendiler.

Bu dopdolu içeriği hazırlamak konusunda gösterdikleri özveriden dolayı öncelikle öğrencilerimizi kutluyor; emeklerine sağlık diyorum. Değerli vakitlerini ayırarak vermiş oldukları röportaj, söyleşi destekleriyle öğrencilerimizi yüreklendiren değerli uzman konuklarımıza ve gazetenin faaliyete geçmesi konusundaki destekleri için değerli hocalarım Yard. Doç. Dr. Beste Nigar Erdem, Yard. Doç. Dr. Eda Doğan, Öğr. Gör. Emine Ceng'e ve tasarım-uygulama konusundaki yardımları için de Halil İbrahim Zengin'e bu vesile ile teşekkürü borç bilirim. Göreve başladığım gün itibarıyla, Fakülteme her konudaki engin destekleri için başta Rektörümüz Prof. Dr. Sayın Hüseyin Akan olmak üzere, Rektör Yardımcılarım Prof. Dr. Sayın Şenol Eren, Prof. Dr. Sayın Süleyman Kaplan, Prof. Dr. Sayın Bünyamin Şahin ve Prof. Dr. Sayın Sevilhan Mennan'a içten teşekkürlerimi sunuyorum.

Samsun Tabip Odası ve Ondokuz Mayıs Üniversitesi (OMÜ) Tıp Fakültesi Dekanlığı'nın iş birliğinde 14 Mart Tıp Bayramı nedeniyle bir tören düzenlendi.

J OMÜ Tıp Fakültesi Pembe Salon'da düzenlenen törene, OMÜ Rektörü Prof. Dr. Hüseyin Akan, İl Sağlık Müdürlüğü Dr. Yusuf Köksal, Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Süleyman Kaplan, Tıp Fakültesi Başhekim Prof. Dr. Mustafa Bekir Selçuk, Tıp Fakültesi Dekan Vekili Prof. Dr. Fatma Aydın, Samsun Tabipler Odası Başkanı Doç. Dr. Fatih Özkan ve öğretim üyeleri katıldı.

Törende Samsun Tabipler Odası Başkanı Doç. Dr. Fatih Özkan ve Tıp Fakültesi öğrenci temsilcisi Alperen Karaçesme'nin açılış konuşmalarından sonra kürsüye çıkan OMÜ Tıp Fakültesi Dekan Vekili Prof. Dr. Fatma Aydın, "Özellikle performans dayalı çalışıyor olmamız hem hizmet kalitemizi azaltmakta hem tıp eğitiminin kalitesini düşürmektedir. Üniversite hastanelerine gereğinden az sayıda asistan verilmesi de hizmet kalitemizin azalmasına yol açmaktadır. Artan Tıp Fakülteleri sayıları ve beraberinde gelen öğrenci sayıları nedeniyle de hizmet kalitesi düşmektedir. Hekime yönelik şiddet nedeniyle hekimler kendilerini sürekli savunma altında hissetmekte ve stres altında iş hayatını sürdürmektedir. Tıp uygulamalarının özellikle hekim dışı kişiler tarafından yapılması, alternatif tıp adı altında bilim-

sel olmayan uygulamaların yaygın olarak rağbet görmesi ve bunu da medyanın desteklemesi meslek hayatımızı üzen olaylardır" diye konuştu.

"Hekimliğin bir fiyatının olabileceğini düşünmüyorum"

OMÜ Rektörü Prof. Dr. Hüseyin Akan ise hekimliğin çok değerli bir meslek olduğuna dikkat çektiği konuşma-

sında, "19. yüzyılda Yahudiler Osmanlı Devleti'ne çok büyük bir teklif getiriyor. 'Bütün borçlarımızı ödeyelim, donanmanızı yeniden yapalım, bize Filistin'de toprak verin' diye. Osmanlı o sıkışıklıkta bu teklifi kabul etmiyor. Çünkü bazı değerlerin ederi yoktur. Günümüz küreselleşme çağında her şeyin muharriki ekonomi olduğu için her şeyin de bir fiyatı ortaya çıktı. Hekimlik de halkın gözünde giderek fiyatı olan, alınıp satılabilen bir hizmet anlamı yükleni. Yani hekimlik aslında hiçbir şekilde ölçülemeyen, bir değere sahip bir meslek olmaktan uzaklaştırıldı. Ben yine de hekimliğin bir fiyatının olabileceğini düşünmüyorum. Kendi başına çok değerli bir görev olduğunu düşünüyorum. Her ne kadar bazı vakalar dıysak da, bunlar kaale alınmaz, çok cüzi, toplamı etkilemez, küçük vakalardır. O yüzden bu vakalara bakıp da, hekimlik mesleğinin onurunu, değerini tartışmaya açmamızın gerekli olmadığını düşünüyorum." diye konuştu.

Açılış konuşmalarının ardından Tıp Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Cankon Germiyanoglu tarafından "Tıp Bayramı" konulu sunum gerçekleştirildi. Sunumun ardından da hekimlik mesleğinde 30 ve 40 yılını tamamlamış olan hekimlere plaketleri verildi.

“Şiddet olgusu kadınlar tarafından normalleştiriliyor”

Ondokuz Mayıs Üniversitesi (OMÜ) İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler Topluluğu 8 Mart Dünya Kadınlar Günü kapsamında ‘Kadın ve Hayat’ ve ‘Duygusal Zeka ve Kadın’ başlıklı bir dizi etkinlik düzenledi.

İşıl Kaptan / Nazan Kılçı

İletişim Fakültesi Konferans Salonu’nda 9 Mart günü gerçekleşen “Kadın ve Hayat” başlıklı panele, OMÜ Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Sevilhan Mennan, Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Nurhayat Yoloğlu, Avukat Birgül Bilgin, Valilik KOZA Şiddeti Önleme ve İzleme Merkezi Müdürü Tuğba Talay, Cumhuriyet Başsavcılığı Denetimli Serbestlik Müdürü Canan Soğukpınar, Küresel Öğretmen Ödülü Adayı Öğretmen Dilek Livaneli konuşmacı olarak katıldı.

Panelin açılış konuşmasını yapan Yrd. Dr. Nurhayat Yoloğlu, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü’nün tarihçesi ve 2014 yılında gerçekleşen kadına yönelik şiddet olaylarının sayısal verileri hakkında bilgi verdi.

“Kadına şiddet insan hakları sorunudur”

‘Medeni Hukuk ve Kadın’ konusunda sunum yapan Avukat Birgül Belgin ise ‘Türk Ceza Kanunu’nun cinsel suçlar konusunda yetersiz kaldığına dikkat çekerek, “Kadına şiddet sorununun çözümü için kadınları anlamak gerekiyor. Kadına şiddet sorunu temelde insan hakları sorunudur. Özellikle son dönemde yaşadığımız olaylar bizi bu konuda bir şeyler yapmaya zorunlu kılıyor” şeklinde konuştu. Belgin, ayrıca, istatistiklere göre şiddet olaylarının en çok yaşandığı bölgenin Karadeniz Bölgesi olduğunu da sözlerine ekledi.

Uğur Çem

Samsun Valiliği KOZA Şiddet Önleme ve İzleme Merkezi (ŞÖNİM) Müdürü Tuğba Talay, yaptığı konuşmada, şu ana kadar Samsun’daki 642 bin 693 kadından 3 bin 743’ünün ŞÖNİM’e başvurduğunu ifade etti. Kadına yönelik şiddet olaylarının kesin verilerini il düzeyinde kaydedip net rakamlar verebilecek tek bir birimin olmamasının önemli bir sorun olduğunu dile getiren Talay, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından hayata geçirilen ŞÖNİM’in kurulmasındaki temel nedenin bu sorun olduğunu işaret etti. ŞÖNİM’in Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ve Emniyet Müdürlükleri ile ortak çalıştığını da sözlerine ekleyen Talay, “Yaptığımız görüşmelerde en çok dikkat çeken husus, şiddetin kadınlar tarafından normalleştirilmesidir. Erkeğin gerçekliği bir süre sonra kadının gerçekliği haline dönüşüyor

ve kadın yaşadığı olayı şiddet olarak tanımlayamayabiliyor” dedi. Şiddetin devam eden bir süreç olduğunu vurgulayan Talay, şiddeti uygulayan fail için eğitim programlarının yapılmasının ve tedavisine yasal zemin oluşturulmasının, ayrıca medyanın kadın sorunlarının çözümünde destekleyici bir araç olarak sisteme katılmasının önemine değindi.

“Denetimli serbestlikte kişinin topluma kazandırılması önemli”

Talay’ın ardından söz alan Cumhuriyet Başsavcılığı Denetimli Serbestlik Müdürü Canan Soğukpınar ise denetimli serbestliğin tanımına yer verdiği konuşmasında, denetimli serbestlikte kişinin rehabilitesinin ve topluma kazandırılmasının esas olduğunu belirtti.

OMÜ Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Sevilhan Mennan ise eğitim-öğre-

nim hayatı boyunca yaşadığı deneyimleri paylaştığı konuşmasında, son 2 yılda kadın akademisyenlerin yüzde 47 oranında artış gösterdiğini ve OMÜ’deki kadın akademisyen rakamının Türkiye geneli ile paralel olduğunu vurguladı.

Son olarak 127 ülkeden 5 bin öğretmen arasından ilk 50’ye giren Küresel Öğretmen Ödülü’ne aday gösterilen Çarşamba Kumköy İlkokulu Öğretmeni Dilek Livaneli söz aldı. Konuşmasında, hayatını, öğretmen olarak yaşadığı zorlukları, köydeki çocuk ve kadınlara yönelik gerçekleştirdiği projeleri anlatan Livaneli, “Benim için önemli olan ödül değildi. Ben bu işe ödül için başlamadım. Benim tek amacım o köyü ve oradaki insanları hayatla tanıştırmaktır” dedi.

Panel, konuşmacılara teşekkür belgelerinin takdimi ile sona erdi.

Mobbinge maruz kalanlar zeki, etik davranan ve başarılı insanlar

Ondokuz Mayıs Üniversitesi (OMÜ) İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler Öğrenci Topluluğu tarafından 8 Mart Dünya Kadınlar Günü kapsamında düzenlenen etkinlik, öğleden sonra ‘Duygusal Zeka ve Kadın’ başlıklı söyleşi ile devam etti. Söyleşiye, Anahtar Eğitim Danışmanlık Uzmanları Eray Beceren ile Ayça Mumkule konuşmacı olarak katıldı.

Ayça Mumkule, konuşmasında, kadınların iş hayatında yaşadığı baskılara vurgu yaparak ‘mobbing’ kavramı üzerinde durdu. Birçok kadının iş

hayatında farklı şekillerde mobbinge maruz kaldığını ifade eden Mumkule, bu nedenle kadınların özgüven sorunu yaşadıklarını belirtti. Mobbingte zorba profili, kurban profili, izleyici profili olmak üzere 3 rol olduğunu belirten Mumkule, “Mobbinge maruz kalan insanların çoğu zeki, etik davranan ve başarılı insanlardır. Duygusal zekânın fazla olması mobbinge karşı en büyük silah” şeklinde konuştu.

Eray Beceren ise insan beyninin yapısı hakkında bilgi verdikten sonra çoklu zekada beynin işleyişini anlattı.

Konuşmasında beynin limbik sistemine değinen Beceren, duyu ve duyuların merkezi olan limbik sistemin kadınlar da erkeklere oranla daha geniş olduğunu ifade etti. Kadınların duyu dünyası ile erkeklerin duyu dünyası arasında farklılıklar olduğunu belirten Beceren, kişilerde duygusal bilinç, özdeğerlendirme ve özgüvenin gelişimini çeşitli örnekler üzerinden değerlendirdi.

Öğrencilerin konuyla ilgili sorularının cevaplanması ve katılımcılara teşekkür belgelerinin verilmesiyle program son buldu.

Vali Şahin’den kurum kültürü dersi

Samsun Valisi ve TRT Eski Genel Müdürü İbrahim Şahin, İletişim Fakültesi öğrencilerine ders veriyor.

Hasan Turgut / Gülten Arslantürk

2014-2015 Akademik Yılı Bahar Dönemi’nde Ondokuz Mayıs Üniversitesi İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü öğrencilerine ‘Kurum Kültürü’ dersini vermeye başlayan Samsun Valisi İbrahim Şahin, TRT’de kurum kültürü oluşturmak adına gerçekleştirilen faaliyetler hakkında bilgi verdi. Vali Şahin, TRT’nin yeniliklere ve yaratıcılığa açık bir kurumsal kültürün oluşturulması için çalışanları teşvik edici uygulamalara geçtiğini söyledi.

TRT’deki deneyimlerinin yanı sıra sektöre adapte olmaları için öğrencilere çeşitli tavsiyelerde de bulunan Vali Şahin, sektörün ihtiyaç duyduğu kalifiye elemanların yetiştirilebilmesi için teknolojiyi yakından takip edebilen insan gücünün gerekliliğine dikkat çekti.

Günümüzde İngilizce dışında Rusça ve diğer yabancı dilleri de öğrenmenin önemine vurgu yapan Şahin, hedefleri peşinde koşmaktan bir an olsun vazgeçmemeleri konusunda öğrencilere önerilerde bulundu.

Ders sonrasında İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Nurdan Öncel Taşkıran’ı makamında ziyaret eden Vali İbrahim Şahin’e, bir başka toplantı için Çarşamba’da bulunan Samsun Büyükşehir Belediye Başkanı Yusuf Ziya Yılmaz ile Çarşamba Kaymakamı Caner Yıldız ve Çarşamba Belediye Başkanı Hüseyin Dündar da eşlik ettiler.

OMÜ İletişim Fakültesi ‘barış gazeteciliği’ni tartıştı

İletişim Fakültesi tarafından bu yıl ikincisi gerçekleştirilen ‘Medya Tartışmaları’ kapsamında ‘Barış Gazeteciliği ve Nesnellik’ konulu bir söyleşi düzenlendi.

Ondokuz Mayıs Üniversitesi İletişim Fakültesi tarafından gerçekleştirilen ‘Barış Gazeteciliği ve Nesnellik’ konulu söyleşi programına, Giresun Üniversitesi Tirebolu İletişim Fakültesi Öğretim Görevlisi ve Gazeteci Mesut Coşkun konuşmacı olarak katıldı.

İletişim Fakültesi Konferans Salonu’nda düzenlenen söyleşinin açılış konuşmasını İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Nurdan Öncel Taşkıran yaptı. Ardından, farklı ülkelerden savaş karşıtı sivil insanların 2003 yılında Amerika Birleşik Devletleri’nin Irak’ı işgaline karşı çıkmak ve canlı kalkan oluşturmak amacıyla örgütlenerek Bağdat’a gitmesini ve orada geçirdikleri altı haftalık süreci anlatan belgesel filmin gösterimi yapıldı.

Barış odaklı gazetecilik mümkün mü?

Belgesel filmin ardından sunumuna başlayan Mesut Coşkun,

gazeteciliğin önemli temel ilkeleri arasında tarafsızlık ile kamu vicdanını gözetebilmek olduğuna dikkat çekerek, “Barış gazeteciliğinde ise kamu vicdanının yanında insan vicdanı da ön planda tutulur. Barış gazeteciliği terimini ilk olarak 1970’lerde ortaya atan Profesör

Johan Galtung’a göre barış gazeteciliği ve savaş gazeteciliğinin temel farklılıkları şunlardır: Barış gazeteciliği barış odaklı, gerçek odaklı, halk odaklı ve çözüm odaklı bir habercilik gözetir. Savaş gazeteciliğinde ise şiddet odaklı, propaganda odaklı ve zafer odaklı habere değer verilir.” diye konuştu.

Konuşmasında barış odaklı gazetecilik yapmanın mümkün olup olmadığını tartışan Coşkun, barış gazeteciliğinin uzlaşmazlıkların nedenlerini tüm boyutlarıyla ortaya koyduğunu ve karşıt iki tarafı da insanlaştıran tüm silahları olumsuzladığını vurguladı.

Konuşmanın ardından öğrenciler Mesut Coşkun’a gazetecilik mesleği ve savaşta gazetecilik yapmanın zorlukları hakkında çeşitli sorular yöneltti. Söyleşi, soruların cevaplanmasının ardından Dekan Prof. Dr. Nurdan Öncel Taşkıran’ın Mesut Coşkun’a teşekkür belgesi takdim etmesiyle sona erdi.

İletişim Fakültesi’nden kan bağışına destek

Ondokuz Mayıs Üniversitesi (OMÜ) Mustafa Kemal Güneş-doğdu Kampüsü’nde Samsun Türk Kızılayı tarafından ‘Kan Bağış’ kampanyası gerçekleştirildi. Gö-nüllü kan bağış konusunda sosyal farkındalık oluşturmayı amaçlayan kampanyaya İletişim Fakültesi öğrencileri büyük ilgi gösterdi.

Ülke genelinde 16 bölge kan merkezi ve 62 kan bağış merkeziyle

hizmet veren Türk Kızılayı, bin 557 hastanenin kan ve kan ürünleri ihtiyacını karşılıyor. Türk Kızılayı, 2014 yılı hedefini ülkemizin kan ihtiyacını karşılamak üzere 1 milyon 863 bin 401 ünite kan bağış olarak belirledi. Orta Karadeniz Bölge Kan Merkezi’nin 2014’teki kan bağış hedefi ise 85 bin ünite. Yetkililer Karadeniz Bölgesi’nde ilk 5 ayda 37 bin 732 ünite kan bağışının yapıldığını ifade etti.

Sedat Elbasan

Anahtar Eğitim Danışmanlık Uzmanı Eray Beceren

İletişim Fakültesi'ne digital fotoğraf stüdyosu

Ondokuz Mayıs Üniversitesi (OMÜ) İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Ahmet Oktan'ın yürütücülüğünde başlatılan proje kapsamında İletişim Fakültesi'nde bir fotoğraf stüdyosu kuruldu.

İşıl Kaptan / Tayfur Kara

Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Mehmet Koştumoğlu'nun katıldığı atölye çalışması ile öğrencilerin kullanımına açılan fotoğraf stüdyosunda full frame fotoğraf makineleri, geniş açılı ve makro lensler, stüdyo ışığı ve softbox'lardan oluşan parafash sistemi, greenbox, sıcak ışık seti, ışık ray sistemi, fon sistemi, ürün çekim masası, ürün çekim çadırı, yansıtıcılar, ışık ölçme sistemleri, flash ve

tripodlar bulunuyor.

Fotoğraf stüdyosunun kurulumunda destek veren Doç. Dr. Koştumoğlu, Medya ve İletişim Topluluğu tarafından İletişim Fakültesi Konferans Salonu'nda düzenlenen 'Fotoğraf ve Dijital Teknoloji' konulu söyleşide öğrenci ve akademisyenlerle buluştu. Fotoğrafla 11 yaşından beri uğraştığını ve uzun yıllardır fotoğraf makinesi koleksiyonu yaptığını söyleyen Koştumoğlu, söyleşi için yanına getirdiği bazı fotoğraf makinelerinin özelliklerini ve gelişim yüklerini öğrencilerle paylaştı.

İşıl Kaptan

Fotoğrafa adanan bir ömür

Tayfur Kara / Kübra Yılmaz

Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Mehmet Koştumoğlu'nu hazır yakalamışken bir söyleşi yapmadan ve fotoğraf konusundaki görüşlerini daha ayrıntılı öğrenmeden edemedik.

Dijital teknoloji hakkında önemli bir bilgi birikiminiz var. Bu birikimi nasıl sağladınız?

Benim çağım dijital çağın başlangıç zamanıydı. Üniversiteye başladığım zaman fotoğrafçılık alanında bir bölüm yoktu. Ben de Anadolu Üniversitesi'nde başka bir bölüm okuyarak üniversite eğitimimi tamamladım. Şu anda Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanı olan Yılmaz Büyükerşen o dönemde üniversitemizin rektörüydü. Onunla çalıştım. İnanılmaz derecede yeniliklere açık bir insandı. Onun sayesinde merak duygumun geliştiğini söyleyebilirim. Eğitim ve uygulama merakla olur. Dijital teknolojiye yönelmemde bunlar etkili oldu.

"Uygun kullanılırsa teknoloji iyidir."
Sizce teknolojinin gündelik hayatımızda çok fazla zamanımızı alıyorsa olumsuz insanlığa zarar veriyor mu?

Teknolojinin iyi ve kötü yanları var. Uygun kullanılırsa teknoloji her zaman iyidir, bu kişinin seçimidir. Fakat kabul etmek zorundayız ki biz ülke olarak teknolojinin tüketici tarafındayız.

Bildiğimiz kadarıyla bir fotoğraf makinesi koleksiyonunuz var. Böyle bir koleksiyonun oluşması maliyetli bir uğraş değil mi?

Ben 40 yıldan beri fotoğraf makinesi biriktiriyorum, şu anda 78 makinem var. Bazıları denk geliyor, bazılarını ise bilinçli olarak alıyorum. Tabii ki bilinçli olarak aldıklarım pahalı oluyor; ama ucuzluk pazarlarında bir sürü eski makine var ve gayet uygun fiyatlarla.

"İyi fotoğraf teknik bilgiyi gözle buluşturmayı başarınca ortaya çıkar"
Sizce fotoğrafçıların önemli olan göz mü yoksa teknik bilgi mi?

Fotoğrafı makine çekiyor. Asıl önemli olan sizin gözüünüze cazip geleni çekebilme. Her sanatta olduğu gibi önce kopyalama yapacaksınız. Başkalarının çektiği fotoğrafların ayrıntılarını çekeceksiniz, bir süre sonra özgünleşeceksiniz ve makineyi kurcalamaya, öğrenmeye başlayacaksınız. Teknik bilgileri elde etmek önemli bir kavramdır, fakat teknik bilgiyi gözle buluşturabilmek gerekmektedir. İşte o zaman

iyi fotoğraf ortaya çıkar.

Hangi tarzda fotoğraf çekmeyi seviyorsunuz? Takip ettiğiniz fotoğrafçı var mı?

Portre tarzı fotoğraf çekmeyi daha çok seviyorum. Ama gezi ve şehir fotoğrafları çekmeyi de severim. Orhan Aktürk, Tahir Ün, Sabit Kalfagil, Özer Kandroğlu ve Serdar Bilgili takip ettiğim fotoğrafçılardan. Ayrıca Cem Boyner de iyi fotoğrafçıdır.

Gelelim haber fotoğrafı konusuna. Sizce haber fotoğrafında estetik önemli midir?

Haber fotoğrafında anı yakalamak önemlidir. Estetik ise haber fotoğrafının kaymağıdır. Ama artık anı yakalamaktan ziyade manipüle edilmiş fotoğraflar artmaya başladı. Mesela Irak Savaşı'nda önemli bir fotoğraf karesi olan petrole bulanmış kuşların, sonradan yalan olduğu ortaya çıktı. Haber fotoğrafçılığı bambaşka bir şey.

Manipüle edilmiş fotoğraflar hakkında konuşmuşken, fotoğrafta photoshop kullanımı hakkında ne düşünüyorsunuz?

Photoshop ilk çıktığında kırpma, renk düzeltme için kullanılıyordu. 20 yılda müthiş derecede yol kat etti. En aşağı 30 kere güncelleme yapıldı bu program üzerinde. Şu anki photosop programına baktığımızda ise fotoğrafçılar bunun sadece yüzde 10'unu kullanıyor, yüzde 90'ını ise grafikler ve matbaacılar kullanıyor. Ben aslında fotoğrafta photoshop kullanmaya karşıyım. Önemli olan fotoğrafın salt halini yakalayabilmek.

"Görselin dağıtımını onu kopya haline dönüştürüyor"
Peki sizce günümüz şartlarında bir fotoğrafın dağıtılması, çoğaltılması o fotoğrafın biricikliğini elinden alır mı?

Tabii ki. Çünkü fotoğraf çoğaltılmadığı zaman özgünlüğünü korur. Görselin dağıtımını, onun biricikliğini elinden alıp bir kopya haline gelmesine neden olur.

Son olarak mesleki gelişim anlamında iletişim fakültelerinin durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu olaya fakülte veya bölüm bazında bakmak yanlış olur. Yani hangi fakültede olduğunuz değil, sizin kendinize ne kattığınızı önemlidir. 4 yıl boyunca bu fakültede okuyup, bittiğinde iş bulma kaygısına giriyorsanız eksik kalmış olursunuz. Bana göre İletişim Fakültesi mezunu biri en az iki dil bilmek zorunda. Şu an fakülteniz Çarşamba'da olabilir. Ama kullandığınız bilgisayar laboratuvarında MAC bilgisayarlar var, son teknolojinin kullandığı bir fotoğraf stüdyosu kuruldu. Bunları değerlendirmek önemli olan.

Öğrencilerin gözüyle 'hayattan kareler'

Ondokuz Mayıs Üniversitesi (OMÜ) İletişim Fakültesi öğrencileri tarafından gerçekleştirilen 'Hayattan Kareler' isimli fotoğraf sergisi fotoğraf severlerle buluştu.

Gazetecilik Bölümü 2. sınıf öğrencilerinin 'Basın Fotoğrafçılığı' ile 'Haber Toplama ve Yazma Teknikleri' dersleri kapsamında çektikleri 38 adet portre fotoğraf, 25 Aralık 2014-2 Ocak 2015 tarihleri arasında fakültenin fuaye alanında sergilendi. Sergide, Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü öğrencilerinin yanı sıra öğretim elemanlarının çalışmaları da yer aldı.

Samsun 19 Mayıs Gazeteciler Cemiyeti Başkanı İsmail Temiz, Basın Yayın ve Enformasyon İl Müdürü Tahsin Bayar, Fotoğraf Sanatçısı Adem Cesur, akademisyenler ve öğrencilerin katıldığı serginin açılış konuşmasını İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Nurdan Öncel Taşkıran yaptı. Konuşmasına, habercilikte kullanılan görselin önemini vurgulayarak başlayan Taşkıran, "Görsellik iletişim araçlarında en öne çıkan unsurdur. Öğrencilerden istediğim, ileriki çalışma dönemlerinde, yazdıkları her türlü haberin, çektikleri her türlü görselin, gerçeği ve doğruyu manipüle edilmemiş habercilik anlayışıyla yansıtması, doğruyu öz biçimde vermesidir" dedi.

İletişim öğrencilerinin ilk fotoğraf sergisi

Prof. Dr. Nurdan Öncel Taşkıran, İletişim Fakültesi tarafından gerçekleştirilen ilk fotoğraf sergisi olma özelliğini taşıyan serginin açılmasında emeği geçen öğretim üyeleri Yrd. Doç. Dr. Eda Doğan, Yrd. Doç. Dr. Beste Nigâr Erdem ile fotoğraflarıyla sergiye katkı sağla-

yan Yrd. Doç. Dr. Ahmet Oktan ve Yrd. Doç. Dr. Ömer Çakın'a teşekkür belgelerini sundu. Fotoğrafları sergilenen öğrenciler de teşekkür belgelerini öğretim üyelerinin elinden aldılar. Ardından katılımcılar ve öğrenciler fotoğraf sergisini gezdiler ve sergilenen fotoğrafların önünde hatıra fotoğrafı çektiler.

'Her Patiye Bir El' projesi

OMÜ İletişim Fakültesi Medya ve İletişim Topluluğu ile Veteriner Fakültesi Hayvan Dostları Topluluğu öğrencileri tarafından 'Her Patiye Bir El' sosyal sorumluluk projesi gerçekleştirildi.

İletişim Fakültesi Medya ve İletişim Topluluğu ile Veteriner Fakültesi Hayvan Dostları Topluluğu öğrencilerinin gerçekleştirdiği

'Her Patiye Bir El' sosyal sorumluluk projesi kapsamında, Çatalarmut Hayvan Barınağındaki köpeklerle tıbbi malzeme, ilaç ve 135 kilo mama

yardımı yapıldı. Ziyarette Zooteknisi ve Hayvan Besleme Bölümü Başkanı Prof. Dr. Nurcan Çetinkaya da öğrencileri yalnız bırakmadı.

Kübra Yılmaz

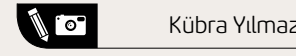
Ahmet Karakul

Tayfur Kara

Fakültemiz 4. yılında

2010 yılında açılan Ondokuz Mayıs Üniversitesi İletişim Fakültesi, bünyesine kattığı fotoğraf stüdyosu, radyo stüdyosu, haber merkezi ve kurulum aşamasında olan televizyon stüdyosu ile her geçen gün gelişmeye devam ediyor.

Kübra Yılmaz

Ondokuz Mayıs Üniversitesi İletişim Fakültesi 2010 Şubat ayında Bakanlar Kurulu'nun aldığı kararlar resmîyet kazandı. Fakülte, Güzel Sanatlar Kampüsü olarak bilinen yerleşkede faaliyete başladı.

Prof. Dr. Zekeriyya Uludağ 2010 yılı Temmuz ayı itibarıyla kurucu dekan olarak atandı ve 3 öğretim elemanı ve iki idari personelle birlikte İletişim Fakültesi eğitim öğretim hayatına başladı. 2013 yılı Temmuz ayında ise hayırsever Mustafa Kemal Güneşoğlu'nun mali destekleri ve Çarşamba Belediyesi'nin katkıları ile oluşturulan Çarşamba Mustafa Kemal Güneşoğlu Kampüsü'ndeki yeni binasına taşındı. Aynı yıl hem fakülte taşındı hem de eğitim öğretim hayatına bu yeni kampüste 7 öğretim üyesi, 4 araştırma görevlisi ve 1 öğretim görevlisi ile devam edildi.

“Başlangıçlar zor elbet”

Türkiye’de okul kurmanın ve eğitim öğretimi hayata geçirmenin oldukça zorlayıcı süreçleri beraberinde getirdiğini, kurucuy-sanız bunun daha da zor olduğunu söyleyen Prof. Dr. Zekeriyya Uludağ “Başlamak zaten zor, o başlamış işi hedefe ulaştırmak daha da zor. Çünkü bunların hepsi, birincisi maddi imkânlarla ilişkilidir. İkincisi, eğitim öğretime katılacak olan kişilerle, üçüncüsü de mekânla ilgilidir. Yani bir okul açmışsanız, öncelikle o mekânı hazırlayacak ve mekânın içini dolduracaksınız. Eğitim kalitesini artırabilmek için de akademik anlamda iyi insanlar bulacaksınız ki bu işi devam ettirebilesiniz. Elbet-teki bütün bunlar başlangıçta zor

olan şeyler” diyerek fakültenin kuruluş aşamasında karşılaşılan zorlukları dile getirdi.

İletişim Fakültelerinin elektronik alet, fotoğraf stüdyosu, televizyon stüdyosu, radyo başta olmak çeşitli altyapı çalışmalarıyla desteklenmesi gerektiğini vurgulayan Prof. Dr. Uludağ, kendisine verilen görevi canla başla yerine getirmeye çalıştığını, bundan gurur duyduğunu, bundan sonra da İletişim Fakültesinin uzman kişilerle daha iyi yerlere geleceğini söyledi.

İletişim Fakültesinde 4 yıl kurucu dekan olarak görev yapan Prof. Dr. Zekeriyya Uludağ’ın görev süresinin bitmesi üzerine, yerine Prof. Dr. Nurdan Öncel Taşkıran 28 Eylül 2014 tarihinde dekan olarak atandı.

“Bu bir ekip işidir”

İletişim Fakültesinin iki yılda çok fazla yol kat ettiğini ifade eden Prof. Dr. Taşkıran “Fakülte bünyesinde iki tane kulübümüz var. Sürekli etkinlikler yapıyoruz. Paneller, seminerler düzenliyoruz. Fakültemizin haber merkezi kuruldu. Yavaş yavaş teknik malzemelerimiz de geliyor. Fotoğraf stüdyomuz hayata geçti. Radyomuz kuruldu ve şu anda internet üzerinden yayın yapıyoruz. Televizyon stüdyomuzun kurulum aşaması sürüyor. Güzel düşüncelerimiz var. Çok iyi hocalarımız var. Bu bir ekip işidir. Bu ekiple bu fakülte iyi yerlere gelecektir” dedi.

Prof. Dr. Taşkıran seneye açmayı planladıkları üç bölüm olduğunu, fakültenin kuramsal olmanın ötesinde uygulama ağır-

lıklı bir fakülte olmasını istediklerini, bunun için de çalışmalarını sürdürdüklerini söyledi. İletişim Fakültesinde ileriye yönelik planlarından bahseden Taşkıran, önümüzdeki yıl fakültede birçok yenilik gerçekleştirilmesinin hedeflendiğini söyledi.

İletişim Fakültesine ilişkin ileriye yönelik hedeflerinden bahseden Taşkıran, akademis-

yenlerin yurt dışı deneyimlerini sağlamak, kendilerini akademik anlamda geliştirebilmelerine destek olmak istediğini dile getirdi. Uygulama ağırlıklı bir fakülte olmanın önemine de vurgu yapan Prof. Dr. Taşkıran, “Fakülteden içeri girdiğinizde haber merkezinin arı gibi çalıştığı, radyo yayının fakülte içerisinde dinlendiği, derslere girip çıkan öğrencilerin, çalışanların cıvı cıvı olduğu bir fakülte istiyorum” dedi.

İletişim Fakültesinde, şu anda, eğitim-öğretim faaliyetlerini sürdüren Gazetecilik Bölümü ile Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü’nün yanı sıra Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü, İletişim Tasarımı Bölümü olmak üzere 4 bölüm bulunuyor. Aktif olarak kullanılan 8 derslik, 1 bilgisayar laboratuvarı, 1 konferans salonu, 1 kütüphane, radyo stüdyosu, fotoğraf stüdyosu ve haber merkezi bulunan İletişim Fakültesi’nde şu anda 201 sayıda öğrenci eğitim hayatını sürdürüyor. Akademik kadro açısından ise 1 profesör, 11 yardımcı doçent, 1 uzman, 2 öğretim görevlisi, 5 araştırma görevlisi İletişim Fakültesinde görev yapıyor.

“Toplumdaki olumsuz kadın şoför algısını yıktım”

Samsun’da 6 yıldır servis şoförlüğü yapan Özgül Atalı, toplumdaki olumsuz kadın şoför algısını yaktığını söylüyor.

Asiye Ceren Başal

Asıl mesleği direksiyon öğretmenliği olan Özgül Atalı, 6 yıldır Samsun’da servis şoförlüğü yapıyor. 15 yaşında bir kız çocuğu sahibi olan Atalı, şoförlük mesleğini anne şefkati ile yerine getirdiğini söyleyerek, “Öncelikle bir anneyim. Veliler çocuklarını bu anlamda rahatlıkla bana emanet ediyorlar” diyor.

Başlangıçta eşine yardımcı olmak amacıyla servis şoförlüğüne başlayan Atalı, aynı zamanda eşi ile birlikte yönettiği tur şirketinin de sahibi. “Mesleğimi yaparken eşim bana çok destek veriyor. Biz hem özel hayatımızda hem de iş hayatımızda ortağız. Her şeye beraber karar veriyoruz” diyerek mesleğine ve eşine olan sevgisini dile getiriyor.

Erkek egemen bir meslekte görev yapmanın zorlukları olduğuna da işaret eden Atalı, “Daha önce direksiyon öğretmenliği yaptığım için insanlar bana daha çok güveniyor. Toplumdaki olumsuz kadın şoför algısını yıktım” diyor.

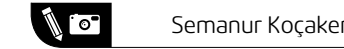
Çocukların özgül ablası

Çocuklarla arkadaşça bir iletişim içerisinde olduklarını söyleyen Özgül Atalı, “Aslında teyze demeleri gereken yaşıyım, ancak onlar benim yaşlılığı-mı kabul etmiyorlar. Çocuklarla arkadaş gibiyiz” diyerek duyduğu memnuniyeti vurguluyor.

Toplu taşımada kadın vatmanlar

Toplumda daha çok “erkek işi” olarak tanımlanan vatmanlık mesleğini başarıyla sürdüren Yasemin Ergün, Samsunlu yolcularını her gün bir uçtan bir uca taşıyor.

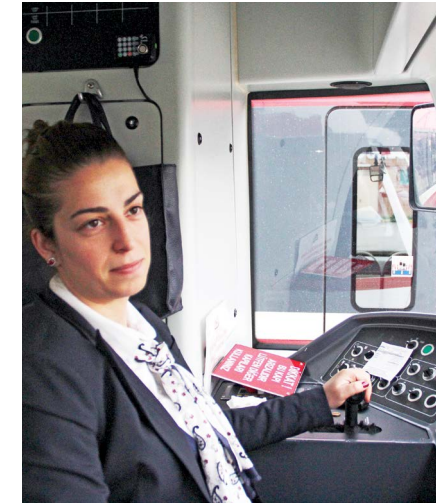

Semanur Koçaker

Samsun Büyükşehir Belediyesi’ne ait tramvaylarda kadın vatmanlar, yolcularını her gün bir uçtan bir uca taşıyor. Toplumda daha çok “erkek işi” olarak tanımlanan vatmanlık mesleğini başarıyla sürdüren isimlerden biri de Yasemin Ergün. Vatman olarak 3.5 yıldır çalışan Ergün, resim öğretmenliği mezunu. Ergün, mesleğini çok sevdiğini ve kendisi için en doğru kararı verdiğini söylüyor.

Öğretmenlikten vatmanlığa

Özellikle vatman olmayı seçme-diğini belirten Ergün, “Ben aslında

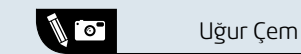
Ondokuz Mayıs Üniversitesi resim öğretmenliği mezunuyum. Öğretmen olarak atanamadığım için iş başvurularında başka alanlara yöneldim ve bu mesleği seçtim.

İlk başta bazı çekincelerim vardı, çünkü hiç bilmediğim bir meslekti. Ancak daha sonra anladım ki doğru bir tercih yapmışım, mesleğimi çok seviyorum” diye konuştu.

“Ailem beni hep destekledi”

Vatmanlığa başladığı ilk günlerde yolcuların yadırgayan bakışları ile çok sık karşılaştığını ifade eden Ergün, “Güzel kullandığım için beni tebrik eden insanlar oldu, ancak bayan olduğum için bu durumu benimsemeyen insanlar da oldu ne yazık ki. Bu mesleğe başladığımda başta eşim, annem ve babam olmak üzere tüm yakın çevrem beni çok destekledi. Onların desteğiyle alışma dönemini daha rahat atlattım. Zaten yaptığımız işi sevmeyiz o işte başarılı ve verimli olamayız. Bu yüzden ben çok şanslıyım” dedi.

“Şoförlüğü hiçbir zaman erkek mesleği olarak görmedim”

Uğur Çem

Gülay Eren, 46 yaşında ve 2 çocuk annesi. Samsun’un Terme ilçesinde yaşayan Eren, Atatürk İlköğretim Okulu’nda servis şoförlüğü yapıyor. Lise eğitimini tamamladıktan sonra üniversiteye gidemeyen Eren, 21 yaşında, babasının aldığı taksi ile şoförlük mesleğine adım atmış. Terme’deki ilk kadın şoför olarak anılan Gülay Eren, 22 yıl önce başladığı bu meslek için “Şoförlüğü hiçbir zaman erkek mesleği olarak görmedim” diyor.

Mesleğinin en zor yanının çocukları güvenli bir şekilde evlerine teslim etmek olduğunu belirten Eren, Terme’de bir zamanlar tek olarak başladığı şoförlük mesleğini şimdilerde dört kadının daha sürdürdüğünü ifade ediyor.

Can'ımız yanıyor

İnsanlığın utanç yüzü, kadına şiddet her gün hayatımızda acımazsızca yer buluyor. Gün geçmiyor ki, kadına yönelik şiddet haberi ile burkulmasın yüreklerimiz. Genç İfade olarak, yaşadığımız bu büyük buhranın nedenlerini sosyolojik ve hukuki açıdan sorgulamaya çalıştık.

Nilay Göl / Kübra Deniz

"Saçlarım tutuştu önce, / gözlerim yandı kavruldu. / Bir avuç kül oluverdim, / külüm havaya savruldu."

Hava soğuk, tipik bir kış günü. Her zaman uyandığım gibi uyanıyorum, her zaman hazırlandığım gibi hazırlanıyorum. Arkadaşımla buluşuyoruz yine, her zaman gittiğimiz yere gidiyoruz. Birlikte olduğumuzda ne yapıyorsak yine aynısını yapıyoruz. Sonrasında vedalaşıyoruz, benim eve gitmem gerek. 'Bizimkiler başlar aramaya' diye düşünürken telefonumun bozuk olduğu geliyor aklıma, arkadaşımın telefonundan ahlama mesaj atıyorum 'Geliyorum' diye. Minibüs bekliyorum, bekliyorum. Geliyor ve biniyorum.

Takvim yapıpraları 11 Şubat 2015'yi gösteriyor. Mersin'in Tarsus ilçesinde evine gitmek isteyen 'ben' vahşice katlediliyor. Katledilmemek için elimden geleni yapıyorum. Çantamda olan biber gazını sıkmaya çalışıyorum. Olmuyor. Vücuduma bıçak darbeleri alıyorum. Yetmiyor. Deliyeye dönüyor karşımdaki. 'Daha kötü ne yapabilirim' diye soruyor içinden, demir çubukla öldüresiye vuruyor, vuruyor. Yetmiyor, yakıyor bedenimi, dünyadaki cehennemini yaşıyorum bana. Canım yanıyor. Sonra? Sonrası, sadece karanlık. Siyaha bürünüyor gün. Siyaha bürünüyor vücudum. İçimiz dışımız acı, isyan. Biri durdur-sun artık diyoruz, yeter diyoruz hep birlikte. Benim canım ülkem ayakta yine. Ama o gün kimse dindiremiyor acısını annenin, son bir kez daha sarılmak istiyor kızına hepsi bu. Olmayacak artık. Sonsuzluğa uğurladı onu. Sol göğsünün üstüne hiç çıkmayacak bir siyah kurdele taktı. Yakılan sadece bir beden değil. Yakılan 20 yıllık bir hayal, umut, zorluklar, çekilen dertler, bir annenin feryadı, bir babanın özlemi. Özgecan'ımız gitti. Ve onun gittiği gün bu memleketle 5 kadın daha koparıldı sevdiklerinden. Farklı hayatlar ama aynı son, ne acı. Suçlu kim? Katil kim? Sorular yanıtız kalıyor. Şiddetin ne yaşı ne ırkı var. Sadece cinsiyeti var; 'kadın' olmak.

"Şiddet hastalık değil, tercih edilmiş davranıştır"
Mor Çatı Kadın Sığınma Vakfı'nda gönüllü olarak

çalışan Sosyolog Açelya Uçan, şiddetin bir hastalık değil, tercih edilmiş bir davranış olduğunu vurgulayarak, "Erkek şiddetinin asıl kaynağı patriarkaldir" diyor. Uçan, şiddetin sanıldığı üzere sadece fiziksel boyutu olmadığını, cinsel, psikolojik, ekonomik ve dijital boyutunun da göz ardı edilmemesi gerektiğini belirterek sözlerine şöyle devam ediyor: "Fiziksel şiddet; kadına güç kullanmak, cezalandırmak, kontrol etmek amacıyla uygulanan şiddet biçimidir. Psikolojik şiddetin ise çok daha karmaşık boyutları var, aşırı kıskançlık buna

örnek olarak verilebilir. Ekonomik şiddete gelirsek, üstünlüğü kullanarak kadını aşağılamaya kalkışma, kadının çalışmasına izin vermeme ya da çalıştırıp gelirine el koyma gibi örnekler verilebilir. Hiçbir kadın 'Ben cinsel şiddete maruz kalmadım' diyemez. Hiçbir şey olmasa bile

toplu taşıma araçlarında cinsel şiddete maruz kalıyoruz. Evlilik içinde veya evlilik dışında tecavüz, kadının istemediği şekilde cinsel pozisyona zorlama gibi çok sık karşılaştığımız durumlar var. Aldatılmak da cinsel şiddete girer. Evlilik içinde cinselliğin tek bir tarafın hazzına göre yaşanması yine cinsel şiddete girer. Sosyal medya aracılığıyla kadının sosyal medya hesaplarına müdahale etme ve aynı zamanda taciz etme ise dijital şiddetin boyutları arasında yer alıyor."

Kadına yönelik şiddet ve yasal düzenlemeler

Ülkemiz kadına yönelik şiddeti önlemeye yönelik birçok uluslararası sözleşme ve anlaşmaya imza atmış durumda. Örneğin, Birleşmiş Milletler Kadınlara Yönelik Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi (CEDAW) gibi. İsminden de anlaşılacağı üzere, bu sözleşme, toplum

içinde varolan cinsiyete dayalı ayrımcılığı yok etmeyi amaçlıyor.

1998 yılında ise Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu'na (SHÇEK) bağlı 'Kadın Konukları Yönetmeliği' çıkarılıyor ve kadın konukları açılıyor. Yönetmelik; fiziksel, cinsel, duygusal ve ekonomik istismara uğrayan kadınların 'psiko-sosyal' ve ekonomik sorunların çözümü sırasında, ihtiyaçlarını karşılamak için çalışıyor.

4320 Sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanun, kadına yönelik şiddetin aile içinde uygulandığını kabul eden, şiddetin önlenmesinde devletin yükümlülüğüne işaret eden Türkiye'deki ilk hukuksal metin olma özelliğini taşıyor.

6284 Sayılı Ailenin Korunmasına ve Kadına Yönelik Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun ise şiddet gören kadının değil, şiddeti uygulayan kişinin evden uzaklaştırılmasını sağlıyor. Bu kanun 8 Mart 2012'de kabul ediliyor. Bilinildiği üzere '8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü' Amerika'da daha iyi koşullar için grev yapan işçilerin fabrikaya kilitlenmeleri ve sonrasında çıkan yangında hayatlarını kaybetmesi sonucunda ortaya çıkmıştı.

"Yasal düzenlemeler sayesinde kadınlar haklarını arıyor"

Kadının haklarını koruyan birçok kanunun olmasına karşın, kadına yönelik şiddetin gün geçtikçe artmasının sebebini Samsun Barosu avukatlarından Birgül Bilgin şöyle açıklıyor: "Kanunları uygulamada bazı sıkıntılar var. Ama kadına şiddeti önlemeye yönelik yasal düzenlemeler sayesinde, önceden bu konularda müraaatlarda bulunmayan kadınlar 'artık bir yasal hakkım var' diye hakkını aramaya çalışıyor. Önceden kadınlar, evde her türlü eziyete, işkenceye rağmen seslerini çıkaramıyordu. Çünkü bu konu hakkında bir yasal düzenleme yoktu, şimdi ise yasal düzenlemeler var ve kadınlar haklarını arıyor."

Kadına şiddeti önlemeye yönelik yasal düzenlemelerin uygulanabilirliğinde önemli sorunlar yaşandığına dikkat çeken Sosyolog Uçan ise yasalar hakkındaki görüşünü şu şekilde dile getiriyor: "Türkiye'de yazılı olarak birçok hakkımız var. Uluslararası çok büyük öneme sahip İstanbul Sözleşmesi'ne taraf olan ülkelerden birisi Türkiye. 6284 Sayılı Kanun, fiziksel koruma sağlıyor, ekonomik olarak yardım sağlıyor, çocuk var ise kreş desteği, sosyolojik ve psikolojik destek sağlıyor. Bu kanun dünya-daki en iyi örneklerden biri, ama uygulanmıyor. Uygulayanların 'kadından yana olmayan' bakış açısı olmasa, aslında kadınları koruyan yasalara sahibiz."

"Sadece insan gibi davranılmak istiyoruz"
Peki kadını sadece kanunlar

mı korur? Yasal düzenlemelerin yanı sıra kadının 'mahalleli' veya 'komşu' tarafından da korunması gerektiğine ilişkin görüşler kimi zaman karşımıza çıkabiliyor. Konu hakkında Uçan, kadını hukukun koruması gerektiğini vurgulayarak, böylesi görüşlerin mahalleliler tarafından kadına şiddet uygulanabileceği riskini de beraberinde getireceğini dile getiriyor. Avukat Bilgin ise şunları söylüyor: "Şiddet gören insanı korumak mahallelinin görevi değil, biz korumak istemiyoruz, sadece insan gibi davranılmak istiyoruz. Eğer insan gibi davranılırsa korunmaya da ihtiyaç kalmaz."

"Eğitim seviyesi şiddetin sadece biçimini değiştiriyor"
Şiddetin bir eğitim standartı

yok. Yani üniversite mezunu olan da ilkökul mezunu olan da şiddet uygulayabiliyor. Eğitim seviyesinin, şiddetin sadece biçimini değiştirdiğinin altını çizen Uçan, "Bir tıp profesörü karısına şiddet uygularken eğitim bilgisini kullanıyor. Mesela karısına şiddet uyguladıktan sonra onu buz dolu bir kütveye yatırarak vücudundaki morlukların ortadan kalkmasını sağlayabiliyor. Kısacası akıl oyunları devreye girebiliyor. X kişisi, yemekleri tuzlu yaptığı için kadına şiddet uygularken, Y kişisi de istediği şekilde sevmeyeceği için şiddet uygulayabiliyor" diye örnekler veriyor.

Yeni bir başlangıç: Mor Çatı
Şiddet gören kadının hayali, umudu bitmiş bir hale gelebiliyor. Tam da bu noktada, kadına

yönelik şiddetin önlenmesi için çalışmalar yapan, şiddete uğramış kadınlara psikolojik ve hukuki destek veren, barınak sağlayan Mor Çatı Kadın Sığınma Vakfı, şiddet gören kadınların karanlık dünyalarına bir umut ışığı yakıyor.

Uçan, "Mor Çatı'nın erkek şiddetine karşı kadın dayanışmasıyla güçlenen bir dayanışma merkezi var. Mor Çatı, şiddet görmüş kadınlara, psikolojik, sosyolojik ve hukuki destekler sağlıyor. Gönüllü terapistler bulunuyor. Hukukun önlerine çıkan engelleri aşmaları amacıyla bilgilendirmeler yapılıyor. Bir tane de sığınacağımız var, 20 kişilik. Bize gelen her sığınak talebini karşılayamıyoruz. Mor Çatı'da yer yoksa devlet sığınaklarına yönlendirmelerde bulunuyoruz" diyor.

Kadına yönelik şiddet ülkemizde ve dünyada ne yazık ki kanayan bir yara. Yaşanan bu toplumsal sorunu çözmeye yönelik hukuki düzenlenmelerin varlığı, şiddetin önlenmesi ve kadına yönelik ayrımcılıkla mücadele konusunda önemli bir aşama olarak görülüyor. Ancak yasaların uygulanabilirliğine dair yaşanan sıkıntıların henüz aşılamamış olması bu noktada önemli bir sorun olarak karşımıza çıkıyor. Toplumsal bilinç düzeyinin genel anlamda gelişmemiş olmasına rağmen, daha önceki yıllara kıyasla şiddete uğramış kadınların hak arama mücadelesinde daha bilinçli hareket etmeleri ise umut veriyor. Şiddete uğrayan kadınlar bu sorunu artık karanlıkta tutmuyor, gün yüzüne çıkarmaktan korkmuyor. Tabi bu noktada sivil toplum kuruluşlarının çalışmaları yadsınamaz.

Bu buhranlı günlerde bizi bir-bimize ırk, ideoloji, inanç ayrımı yapmadan bağlayan hissiyatlarımızı canlı tutmak kadına şiddetin son bulması için en büyük güç kaynağımız olacak. Daha fazla CAN'lar yanmasın. ÖzgeCAN Aslan anısına.

Serbest kürsü

İşıl Kaptan

Jondokuz Mayıs Üniversitesi (OMÜ), Yaşam Merkezi'ni öğrencilere açtı. Kurupelit Kampüsü'nde kurulan Yaşam Merkezi fakültelerin ve yurtların birbirlerine ulaşımının mümkün olduğu bir bölgede inşa edildi. Bina içinde öğrenci ve personel yemek-haneleri, kiralanabilir çarşı birimleri, sinema ve bowling salonları, öğrenci kulüpleri ve etkinlik alanları bulunuyor.

OMÜ şu anda 16 fakülte, 4 yüksekökol, 11 meslek yüksekokulu ile 40 bin 799 öğrenciye sahip. Bunlardan İletişim Fakültesi, Hukuk Fakültesi, Sivil Havacılık Yüksekokulu ve 11 meslek yüksekokulu Kurupelit Kampüsü dışındaki farklı ilçelere dağılmış durumda. İletişim Fakültesi 201 öğrenci, Hukuk Fakültesi 729 öğrenci, Çarşamba Meslek Yüksekokulu bin 531 öğrenci, Yeşilyurt Demir Çelik Meslek Yüksekokulu bin 219 öğrenci ve Sivil Havacılık Yüksekokulu da 162 öğrenci barındırıyor. Böyle-

ce yaklaşık 3 bin öğrencinin ana kampüs dışındaki fakültelerde okuduğunu söylemek mümkün. Merkez dışı kampüslerdeki öğrencilerin eğlenebilecekleri mekânlar ise mevcut değil. Bu durum, ana kampüse Yaşam Merkezi gibi yatırımlar yapılırken çevre ilçelerdeki fakülte ve meslek yüksek okullarında okuyan öğrencileri rahatsız edebiliyor. Genç İfade ekibi olarak ilçe fakültelerdeki öğrencilere bu konu hakkındaki düşüncelerini sorduk. Serbest Kürsü'de söz onların.

“Ana kampüse yatırımlar yapılırken bizleri unutuyorlar”

Melis Uzkalan, Sivil Havacılık Yüksekokulu, 2.Sınıf Sivil Hava Ulaştırma İşletmeciliği
Fakültemize kantin 2015 Mart ayında açıldı. Merkezdaki Ana kampüse yatırımlar yapılırken

bizleri unuttuklarını düşünüyorum. Ayrıca okulumuz yeni yapılan bir bina olduğu için etrafı topraklarla dolu. Bizden sonrakiler rahat edeceken biz bu rahatlığı neden yakalayamıyoruz?

“Öğrenciler için uygun mekanlar yok”

Pelin Savaş, Yeşilyurt Demir Çelik Meslek Yüksekokulu 1.Sınıf Kimya Teknolojisi

Ana kampüste her şey öğrencilerin üniversite hayatını yaşaması için tasarlanırken bizim saf dışı görülmemiz hiç adil değil. Kantinimizdeki çoğu yiyeceğin tarihi

geçmiş durumda. Fakültemiz sanayinin içinde bulunduğundan dolayı etrafında öğrenciler için uygun mekânlar yok. Ana kampüs öğrencilerinin rahatlığı ve güvenirliliği düşünülürken, OMÜ çatısı altında olan bizler ayrı muamele görüyoruz.

“İlçede okumak zor”

Okan Yalçın, Mustafa Kemal Güneşoğlu Kampüsü İletişim Fakültesi, 2.Sınıf Halk İle İlişkiler
İlçede okumak zor tabi. Bilmediğiniz bir şehir, hatta o şehrin küçük bir ilçesine okumaya geliyorsunuz. Buradaki halkın öğrenciye bakış

açısı da daha farklı oluyor. Sanki işgalci gibi davrananlar bile oluyor bize. Okulumuz konum olarak merkezden çok uzakta. Öğrencilerin zaman geçireceği, beraber oturup ders çalışabileceği bir yer yok.

Gençlerden yaşlılara uzanan el

Çarşamba Gençlik Merkezi başlattıkları proje ile yaşlılara hem yardım etmeyi hem de sevindirmeyi amaçladı.

Özge Sağır

J Çarşamba Gençlik Merkezi 18-24 Mart Yaşlılar Haftası'nda yaşlıları unutmadı ve Çarşamba'da bulunan alışveriş marketlerine yardım kutuları yerleştirdi. '18-24 Mart Yaşlılar Haftasında Bir Büyüğünün Yanında Erzağınla Olmaya Var mısın?' sloganıyla yola çıkan projeye Çarşamba halkının ilgisi büyüktü.

Çarşamba Gençlik Merkezi başlattıkları proje ile yaşlılara hem yardım etmeyi hem de sevindirmeyi amaçladı. Proje kapsamında ilçede bulunan marketlere yardım kutuları yerleştirildi ve bu kutularda toplanan yardımlar ilçede bulunan ihtiyaç sahibi yaşlılara ulaştırıldı.

Çarşamba Gençlik Merkezi gençlik lideri Erkan Kara, amaçlarının ihtiyaç sahibi olan yaşlılara ulaşarak mutlu etmek olduğunu belirterek, "Böyle etkinliklerle insanlarımızı da dayanışmaya dair güzel mesajlar vermeyi hedefliyoruz. Bu uğurda başlattığımız etkinliğe Çarşamba halkının da ilgisi büyük oldu. Çarşamba esnafı, özellikle de büyük marketler de projemize destek verdi. Onları da unutmamak lazım, onların sayesinde güzel bir sosyal sorumluluk projesi gerçekleştiriyoruz" diye konuştu.

Toplanan ürünlerin Nisan ayı içerisinde gençlik merkezi liderleri ve gönüllü öğrenciler ile birlikte ihtiyaç sahiplerine ulaştırılacağını ifade eden Kara, "Sosyal Yardımlaşma Vakfının bize verdiği bir listeye göre bu yardımı yapacağız" açıklamasında bulundu.

Türk medyasında kadın gazeteci olmak

Dış politika hakkında dikkat çekici yazıları ile adından söz ettiren Türkiye Gazetesi Köşe Yazarı Ceren Kenar ile gazeteciliğe başladığı yılları, kadın gazeteci olmanın zorluklarını konuştuk.

Berat Tunç / Serdar Güler

Bize kendinizi kısaca tanıtır mısınız?

Orta Doğu Teknik Üniversitesi Siyaset Bilimi mezunuyum. Boğaziçi Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nde 'İslam ve Kemalizm Arasında Bir Müzakere: Cuma Hutbe-ri Üzerinden Resmi İslama Bir Bakış' tezi ile yüksek lisans çalışmamı yaptım. Genç Siviller Topluluğu'nun kurucularındanım. Şu anda Türkiye Gazetesi köşe yazarıyım.

Neden gazetecilik?

Akademik kariyer planlarım vardı. Lübnan'da yaptığım çalışmalar sırasında Arap baharı başlamıştı. İçinde bulunduğum atmosferde 'anı yakalama' nın bana verdiği çekiciliği fark ettim. Tarihi arşivleri okumak yerine tarihe tanıklık etmeyi tercih ettim. Şu an bu mesleği yapmamdaki en büyük etken bu düşünce diyebilirim.

“Fotoğraf makinasının lensleri bizim ideolojilerimizdir.”

Siyaset Bilimi ve Sosyoloji alanında aldığınız eğitimlerin gazetecilik mesleğinize katkıları var mı?

Gazetecilik mesleğini yapmak başka alanlara da ilginin açık olması demek. Yazdığımız yazılarda eğitimi aldığımız bölümler, haberlerin arka planını değerlendirmeye ilişkin büyük katkılar sağlıyor. Gazetecilerin entellektüel faaliyetlerle hasır neşir olabilmesi için başka branşlarla da iç içe olması gerekiyor. Gazeteciliği somutlaştıracak olursak, gazetecilik fotoğraf çekmektir. Bir fotoğraf gerçeğe ne kadar yakın olursa o kadar iyi gazetecisinizdir. Fotoğraf makinasının lensleri bizim ideolojilerimizdir. Gazetecilerin o lensleri ayarlayarak olaylara bakması gerekir.

“Her ideolojik düşüncenin kendi mahallesini temizlemekle işe başlaması gerekir.”

Peki günümüz koşullarında kadın gazeteci olmak zor mu?

Kadın olmak başlı başına zor bir durum tüm dünyada. Çünkü bütün dünyada ataerkil bir yapı hakim. Nereye giderseniz gidin, hangi kadına sorsanız sorun. İster işveçli bir kadına, ister Mısırlı bir kadına, dereceleri aynı olmasa da her ikisi de sizlere kadın olmanın zorluklarını anlatacaktır. 50 sene önceki

rin aynı pozisyonda çalışmalarına rağmen erkeklerin kadınlara göre daha yüksek bir aylık aldığını ve yönetici pozisyonunda daha çok erkeklerin olması, tam bir ataerkil toplum yapısına örnektir. Bu sadece ülkemizde değil, tüm dünyada böyle. İşyerlerinde kadınlara olan taciz ve aşağılamaların yanında, kadınlara yönelik cinsiyetçi bir dil kullanılıyor. Bunların önüne geçebilmek adına öncelikle herkesin kendi kapısının önünü süpürmesi gerekiyor. Kadınlarımızı ideolojik birer nesne haline getirmemiz gerekiyor. Kadınlara yönelik bu tarz sorunları çözmek için ortak çalışmalar yapmak gerekiyor. Bunun için de her ideolojik düşüncenin kendi mahallesini temizlemekle işe başlaması gerekir diye düşünüyorum.

Bir çok meslekte negatif cinsiyet ayrımcılığı yapıyor, gazetecilik mesleği için de bunu söyleyebilir miyiz?

Pozitif ayrımcılık da var, negatif ayrımcılık da. Kadın olmak Türk medyasında çok zor bişey. Örnek verecek olursak; bir programa mutlaka kadın kontenjanından yararlanarak çağırılırsınız. Bu da ataerkil zihniyetin bir göstergesidir. Her zaman kadınlar ideolojik kampların en çok saldırı alan kesimidir. Kadınlar medyada erkek meslektaşlarına göre daha çok hakaret ve küfüre maruz kalıyor. Bu meslekte genç

kadın olmanın dezavantajlarını da maalesef yaşıyorsunuz.

“Haber yazarken tekil bir olayı büyük resmiyle vermek gerekir.”

Haberi oluştururken kadın olmanız, sizin haberi ele alışınızı ve aktardıklarınızı etkiliyor mu?

Bazı konularda evet. Kadın olmak kadın haberlerinde hassas olmama neden olabiliyor. Haber yazarken tekil bir olayı büyük resmiyle vermek gerekir. Büyük resmi verdiğimiz zaman okuyucuya daha tarafsız bilgi vermiş oluruz. Kadınların daha çok yönetici olarak değil de örneğin magazin haberciliğine yönlendirilmeleri ataerkil yapının ne kadar baskın olduğunu bir kez daha gözler önüne seriyor. Dış politika, askeri, iç siyaset konusunda kadınlar ikinci planda yer alıyor. Bunların önüne geçilebilmesi için kadınların eğitime yönlendirilmesi gerekiyor. Üniversite mezunu kadınların üniversite mezunu erkeklerle oranla daha kolay iş bulabildiklerini biliyoruz. Çalışan kadınların işlerini kaybetmeden çocuk sahibi olabilmelerini sağlayabilecek devlet politikalarının desteklenmesi gerekiyor.

Genç gazeteci adaylarına vermek istediğiniz mesaj nedir?

Cesur olunlar, korkmasınlar, kendilerine güvensinler.

OMÜ 40. yılını coşkuyla kutladı

OMÜ 40 Yaşında

Ondokuz Mayıs Üniversitesi (OMÜ) 40. yaş gününü kutladı. 1 Nisan 1975'te kurulan OMÜ'nün 40. yaş günü Atatürk Anıtına çelenk sunulması ve saygı duruşu ile başladı. Atatürk Kongre ve Kültür Merkezi'nde yapılan 40. yıl töreni ile devam etti. 40. yıl pastasının kesildiği, yoğun katılımın olduğu törenin ardından aynı akşam 40. yıl resepsiyonu düzenlendi.

"Bilim toplumu olmak zorundayız"

Törenin açılış konuşmasını yapan OMÜ Rektörü Prof. Dr. Hüseyin Akan, konuşmasında OMÜ'nün kuruluşundan bu yana geçen 40 yılını ve gelinen bu noktada OMÜ'nün hedeflediği gelecek vizyonunu katılımcılarla paylaştı.

Prof. Dr. Hüseyin AKAN, "Gelecekte üniversitemizi pek çok farklı ülke öğrencisinin tercih

ettiği, aynı zamanda pek çok araştırmacının gelip laboratuvarlarında çalışmayı planladığı ve laboratuvarlarındaki çalışmaların ekonomik değer kazandığı bir yapıya taşınmayı amaçlıyoruz. Ben artık bu konularda ivme kazanmış üniversitemizin durma gibi bir şansının olmadığını düşünüyorum. Bu ivme aynı hızla devam etmek zorunda." dedi.

Melike Emiroğlu rüzgarı

Oyuncu, sunucu ve fotoğraf tutkunu Melike Emiroğlu 40.yıl etkinlikleri kapsamında OMÜ'nün konluğu oldu. OMÜ Atatürk Kongre ve Kültür Merkezi'nde 'Fotoğrafçılık ve Sosyal Medya' üzerine bir söyleşi gerçekleştiren Emiroğlu, yoğun ilgi ile karşılandı. Melike Emiroğlu söyleşide 'instagram' hesabına yüklediği fotoğraflardan oluşmuş kısa bir görsel sunum gerçekleştirdi. Emiroğlu, bu fotoğraflar hakkında merak edilen tüm soruları cevapladı ve fotoğrafların hikayelerini öğrencilerle paylaştı.

Mustafa Ceceli 40. yılında OMÜ'lüleri coşturdu

Mustafa Ceceli'nin 40. yıl etkinlikleri kapsamında OMÜ Yaşam Merkezi'nde verdiği konser coşkuyla bir kalabalık tarafından izlendi. Konser saatine kadar devam eden kuvvetli yağmura aldırış etmeden toplanan binlerce kişi Ceceli'yi canlı dinlemenin keyfini yaşadı. Kampüste heyecanla beklenen konsere Ondokuz Mayıs Üniversitesi'nin Kurupelit, Güzel Sanatlar, Çarşamba, Terme, Vezirköprü, Kavak, Bafra, Alaçam kampüslerinden üniversite öğrencileri, akademisyenler, idari personel ve Samsunlular yoğun ilgi gösterdi.

Engelsiz kütüphanesi açıldı

OMÜ Merkez Kütüphanesi içinde görme ve işitme engelli öğrenciler için bilgi ve iletişim dünyasının kapılarını açacak 'Engelsiz Kütüphane' birimi hayata geçirildi. Engelsiz Kütüphane'nin açılışı, Samsun Valisi İbrahim Şahin, Rektör Prof. Dr. Hüseyin Akan ve ünlü oyuncu Erkan Petekkaya'nın katılımı ile gerçekleştirildi.

Uluslararası öğrencilerden 40. yıl şenliği

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, 40. yıl etkinlikleri kapsamında bünyesinde bulunan bin 800'e yakın uluslararası öğrencisiyle özel bir şenlik düzenledi. Öğrencilerin stant açarak ülkelerini tanıttıkları, yerel müzik ve danslarını sergiledikleri 'Uluslararası Şenlik' OMÜ Yaşam Merkezi'nde yapıldı. Öğrencilerin ülkelerine özgü kıyafetler giydikleri ve hediye eşyaları sergilediği stantlar yoğun ilgi gördü.

Güzel Sanatlar Kampüsü Açılış Töreni

Üniversitemizin 40. yıl Etkinlikleri çerçevesinde OMÜ Güzel Sanatlar Kampüsü toplu açılış töreni düzenlendi. Samsun Valisi İbrahim Şahin, Samsun Büyükşehir Belediye Başkanı Yusuf Ziya Yılmaz ve OMÜ Rektörü Prof. Dr. Hüseyin Akan'ın da katılımıyla gerçekleşen törende, Güzel Sanatlar Fakültesi Sanat Galerisi ve Öğretim Elemanları Karma Sergisi, OMÜ Sanat ve Eğitim Müzesi ile Seramik-Cam Bölümü Sıcak Cam Atölyesi açılışları yapıldı. Sıcak Cam Ustası Köksal Türker'in yönetiminde cam çalışmaları gösterisi (workshop) yapıldı.

OMÜ Mezunları buluştu

OMÜ, 40 yıl etkinlikleri kapsamında mezunlarını bir araya getirdi. Mezunlar Koordinatörlüğü tarafından Atatürk Kongre ve Kültür Merkezinde düzenlenen mezunlar buluşmasına, OMÜ mezunları ve olimpiyatlarda madalya alan ilk Türk kadın sporcu olan Hülya Şenyurt, ünlü teknik direktör Ertuğrul Sağlam, Dünya ve Olimpiyat Şampiyonu güreşçimiz Mahmut Demir ve farklı alanlarda başarılarıyla kariyer sahibi olan OMÜ mezunları, akademisyenler ve öğrenciler katıldı.

Erkan Petekkaya ile söyleşi

40. yıl etkinliklerine katılan ünlü oyuncu Erkan Petekkaya, OMÜ Atatürk Kongre ve Kültür Merkezinde öğrencilerle bir araya geldi. Düzenlenen söyleşi programı ile öğrencilerle buluşan ünlü oyuncuya ilgi büyüktü. Konuşmasında Samsun şehrine duyduğu ilgiyi de ifade eden Petekkaya, "Yaklaşık 12 yıl önce gelmiş olduğum Samsun'u çok gelişmiş ve değişmiş buldum. Tüm yöneticilerin ellerine sağlık. Bu gelişimin sebebi sizler yani öğrencilerdir diye düşünüyorum" dedi.

Tecerübe gençlerle buluştu

İdeallerine sarılmış ve başarıya ulaşmış isimler, tecrübelerini aktarmak üzere 'Bugün Günlerden Yarın' Projesi kapsamında Ondokuz Mayıs Üniversitesi'ne geldi. Programda, Doğu Otomotiv CEO'su Ali Bilaloğlu, milli tenisçi İpek Şenoğlu, reklamcı, gazeteci Fatoş Karahasan, National Geographic fotoğrafçısı Kevin McLean ve proje ile hayallerini gerçekleştiren öğrenciler yer aldı. Konferansın sunuculuğunu ise Vatan Şaşmaz yaptı.

Ölümle dans: Savaş muhabirliği

Afganistan, Irak, Gazze, Suriye, Libya ve Mısır gibi sıcak çatışma bölgelerinde yaşanan olayları yerinde izleyen, deneyimlerini 'Arap İsyanları Güncesi' adlı kitabında derleyen NTV'nin muhabirlerinden Can Ertuna ile savaş muhabirliği ve gazetecilik üzerine konuştuk

Kübra Deniz

Pek çok sıcak çatışma bölgesinde haberci olarak bulundunuz. Sıcak çatışmanın ortasında kaldınız. Kitapta çoğu şeyi anlatmışsınız, ancak eklemek istediğiniz başka bir şeyler daha vardır elbette. Alanın içinden biri olarak deneyimlerinizden bahsedermisiniz?

Her yerde çok farklı deneyimler yaşadım. Her coğrafyanın tarihsel, kültürel farklılıkları var. İnsan ilişkileri farklı kurulabiliyor. Keza her çatışmanın da, her ayaklanmanın da birbirinden farklı yanları var. Öncelikle çıktığımız yolculuklar çok alelacele çıkan yolculuklardı. İstisnalar var tabi ama çoğu zaman bilinmeze doğru gidiyorsunuz. İndiğimiz ülkede hangi koşulların bizi karşılayacağını bilmiyoruz. Örneğin Mısır'da, Tunus'ta havalimanını dahi terk edemedik. Çünkü sokağa çıkma yasağı vardı. Kimi zaman 12 saat, kimi zaman ise 16-18 saat havalimanında kalmak zorunda kalıyorsunuz. Keza özellikle çatışmalı ortamlarda örneğin Libya'da, Suriye'de bir sonraki adımda sizi neyin beklediğini hiçbir şekilde bilmiyorsunuz. En belirgin duygu 'belirsizlik hissi'. O belirsizlik insanın hayatına veya birlikte çalıştığı arkadaşının hayatına mal olabilir.

Süreçlerin ortaya çıkışı ve şiddet boyutunda Libya'da ve özellikle Suriye'de eşine az rastlanır şiddet, yıkım ve can kaybına tanıklık ediyorsunuz.

Anadolu Ajansı savaş ve doğal afetler için özel eğitimi olmayan, sertifikası bulunmayan gazetecileri alana göndermiyor. Siz gitmeden önce herhangi bir sertifika programına gittiniz mi?

Evet böyle bir program var. Hayatta kalma becerilerinin, ilkyardım yetkilerinin öğretildiği bu programlara her savaş muhabiri gidebilmeli. Ancak kanaldan sadece ben gittim. Zaten ben o sertifika programına gittiğimde iki savaşı aradan çıkarmıştım. Dolayısıyla, Türkiye'de çoğu gazetecinin yaşadığı gibi ben de alanda piştim. Uluslararası meslektaşlarımız ile aramızdaki en büyük fark da bu diyebiliriz. Elbette ne olursa olsun alan deneyimin yerini hiçbir şey tutamaz.

Peki bu denli sıcak çatışmaların ortasında kalmış bir haberci olarak siz ve ekibiniz can güvenliğinizi nasıl sağlıyorsunuz?

Açıkçası bizim yanımda güvenlik uzmanları olmuyor. Bizim yanımda da zaman zaman durumdan duruma ya silahlı güçler ya da rehberlerimiz olabiliyor. 2012'den sonra Suriye'de size koruma vaat eden kişilerin sizi

fidye için satın satmayacakları veya bizzat onların sizi rehin alıp almayacakları çok belirsiz hale geldi. Bu durumu yaşayan Milliyet gazetesinden bir arkadaşımız var; Bünyamin Aygün. Birilerine güvendi gitti ve rehin tutuldu.

"Çatışma bölgesinde herkes birbirinin can güvenliğinden sorumlu"

Savaş bölgelerine kanal yönetiminin belirlediği gazeteciler mi gidiyor? Yani ağırlıklı olarak bu konularda deneyim kazanmış, savaş ve çatışma ortamlarında pişmiş, o coğrafyayı bilen kişileri göndermek istiyorlar. Bir kişi gitmek istemiyorsa zorla yollayamazlar. Ben bizim kurumda

aksine gitmek istiyorum diyorum, onlar 'daha sonra gönderelim' diyorlar. Ben de şöyle bir sorumluluk alıyorum; kameraman arkadaşımın canı benim attığım adımlara bağlı ise herkesin birbirinin güvenliğini göz etmesi gerekiyor.

Bulduğumuz ülkelerdeki halkın yurtdışından özellikle Türkiye'den gelen gazetecilere karşı bakışı ve tutumu nasıldı?

Türkiye'nin son dönemdeki dış politikasına Mısır'ın son hükümetinin çok ciddi ve ağır bir tepkisi var. Artık orada çalışmak hiç kolay değil. Keza Libya'ya bakıyorsunuz, ikiye bölünmüş durumda. Böyle ortamlarda çalışmak Türk gazeteciler için hiç kolay değil.

Peki hükümetin tepkisiyle halkın tepkisi paralel mi?

Kimi zaman öyle. Suriye-Türkiye ilişkilerinin bu döneme göre çok daha az yara aldığı, Türkiye Büyükelçiliği'ne yönelik eylemlerin sürdüğü dönemlerde Şam sokaklarında tepkiyle karşılanıyorduk. Mesela Mısır'da Mubarek'in ilk devrildiği dönem gittiğim Tahrir Meydanı'nda halka yaptığım sohbetler ile daha sonra Mursi'nin devrilmesinden sonra gittiğim Tahrir Meydanı'nda halkla yaptığım sohbetler arasında çok fark var. Türkiye'ye dönük tepkiler çok artmıştı. Bunun da altını çizmek gerekir.

Türkiye'de medyanın yansıttığından farklı bir manzarayla karşılaştınız mı?

Tabii. Medyanın iç politikaya bakışında olduğu gibi dış politikaya bakışında da ne yazık ki çok ciddi bir kutuplaşma var. Türk dış politikasına koşulsuz sahip çıkan bir medya kadar olabildiğince eleştiren bir medya da var. İkisinin arasında sıkışmış bir medya da var. Objektif habercilik yapmaya çalışan bir medya da var. Biz bunu yapmaya çalışıyorduk.

"Her an gidecekmiş gibi olayları takip etmekte fayda var"

Bölgeye gidişiniz nasıl oluyor peki? Planlı, önceden düşünülmüş bir program oluyor mu?

Hayır, çok ani geliyor. Bir telefon geliyor ve "3 saat sonra uçağın kalkıyor" diyorlar. Keza Tunus'a öyle olmuştuk. Dolayısıyla bölgeye ve coğrafyaya ilgi duyan birisi olarak her an gidecekmiş gibi olayları takip etmekte fayda var. Hatta son gelişmeleri dahi havalimanında uçağa binene kadar takip etmek gerekir. Çünkü bir gözle iç gündemi bir gözle dış gündemi izlemek zorundasın. Bu da ne yazık ki kanallarda uzmanlaşma olmadığından kaynaklanıyor. Yani aslında bu işin ideali şöyle olmalı; dış haber masasında çalışan kişilerin dış haberleri yapması gerekir. Ama bizim sektörde bir muhabir dış habere de bakıyor, polis-adliye haberlerine de, yerel yönetim haberlerine de. Bir noktadan sonra bu yüzden çok çaba sarf etmemiz gerekiyor. Çünkü kimi zaman iç gündemden bir haberi, kimi zaman bir felaket haberini, Soma'da ve Ermenek'te olduğu gibi kimi zaman bir iş cinayeti haberini, kimi zaman ise rutin gündemi takip edebiliyorsunuz. Bir gün sonra Tunus'tasınız, bir gün sonra Suriye'de. Örneğin en son Irak'a gittiğim gün çeltik fiyatlarıyla ilgili bir haber yapmak üzere Edirne'de tarladaydık. Kanaldan aradılar, "akşama uçak var hemen Musul'a gitmen gerekiyor" dediler. Edirne'den İstanbul'a gittim. Yarım saatte valizimi topladım ve o günün gecesinde Irak'taydım.

Bölgenin diline hakim olmak muhabir için ne kadar önemli?

Kesinlikle çok önemli. Arapça bilmemeni en büyük eksiklerimden biri olarak değerlendiriyorum. Örneğin Balkanlara gittiğinizde Sırpça bilmeniz size çok büyük avantaj sağlar. Hırvatistan'da, Bosna Hersek'te, hatta Kosova'da ve Makedonya'da habercilik yapabilirsiniz. Rusça biliyorsanız Ukrayna'dan tutun da Orta Asya Türk Cumhuriyetleri'ne kadar çok geniş bir coğrafyada habercilik yapabilirsiniz. Dil bilmenin avantajını internette de yaşıyorsunuz. İnternetin sağladığı çok önemli avantajlar var. İnternet yoluyla sadece kaynağa değil, çok fazla çeviriye de ulaşabiliyorsunuz.

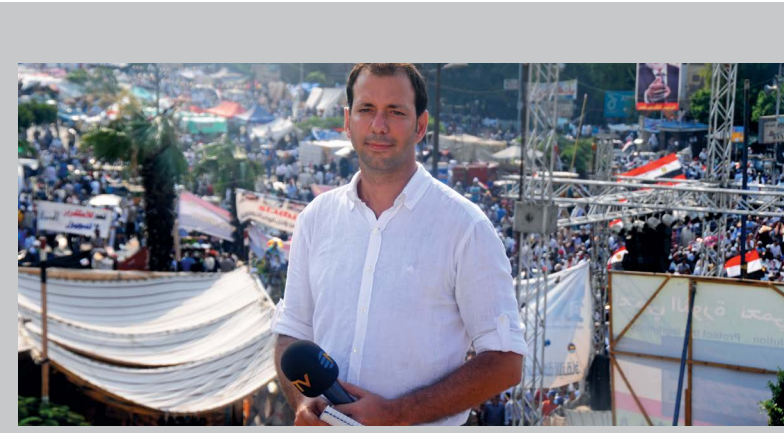
Bölgenin diline hakim olmak muhabir için ne kadar önemli?

Kesinlikle çok önemli. Arapça bilmemeni en büyük eksiklerimden biri olarak değerlendiriyorum. Örneğin Balkanlara gittiğinizde Sırpça bilmeniz size çok büyük avantaj sağlar. Hırvatistan'da, Bosna Hersek'te, hatta Kosova'da ve Makedonya'da habercilik yapabilirsiniz. Rusça biliyorsanız Ukrayna'dan tutun da Orta Asya Türk Cumhuriyetleri'ne kadar çok geniş bir coğrafyada habercilik yapabilirsiniz. Dil bilmenin avantajını internette de yaşıyorsunuz. İnternetin sağladığı çok önemli avantajlar var. İnternet yoluyla sadece kaynağa değil, çok fazla çeviriye de ulaşabiliyorsunuz.

"En büyük korunma kalkanı habercilik yapıyor olma duygusudur"

Türkiye'ye döndüğünüzde yaşadıklarınız hayatınıza nasıl bir etki bıraktı? Uzun bir süre sıcak çatışmanın ortasında yaşadınız çünkü.

Etkilenmediğinizi düşünüyorsanız.

Can Ertuna Kimdir?

Can Ertuna 1978 yılında Ankara'da doğdu. ODTÜ Sosyoloji bölümünden mezun olduktan sonra yüksek lisansını ODTÜ Kentsel Politika Planlaması ve Yerel Yönetimler Ana Bilim Dalı'nda yaptı. Halen Galatasaray Üniversitesi Medya ve İletişim Çalışmaları alanında doktora yapan Ertuna, uzun süre belgesel yapımlarında çalıştı. Bir dönem Ankara Uluslararası Film Festivali Belgesel Film Koordinatörlüğü görevini yürüttü. Haberciliğe CNN Türk haber merkezinde başladı. 2008'den beri NTV haber merkezinde görev yapan

Ertuna, habercilik kariyeri boyunca Afganistan, Irak, Gazze, Suriye, Libya, Mısır başta olmak üzere birçok savaş ve çatışma bölgesinde bulundu. Buralarda çok sayıda haber ve haber programı hazırladı, makaleler kaleme aldı. 4 yıl boyunca Tunus'tan Libya'ya, Mısır'dan Suriye'ye Arap coğrafyasındaki yakından izlediği olayları "Arap İsyanları Güncesi" başlıklı ilk kitabında derledi. Ertuna'nın gittiği yerlere ilişkin fotoğraf, video ve notlarını topladığı, kendi ismini taşıyan bir web sayfası da bulunuyor.

için dayanamadı çıktı. Ne görüntüye ne kokuya dayanabildi. Kameraman arkadaşımla birbirimize baktık ve dedik ki, "galiba biz alışmışız." Lensin arkasından bakmak, yani çalışıyor olmak bize o duyguyu yaşatıyor. Yani çalışmayı bıraktığınız anda korkmaya, rahatsız olmaya başlarsınız. O an sizi meşgul tutan şey, en büyük korunma kalkanı, habercilik yapıyor olma duygusudur.

"Bir şeyin sebebi olmamalı haberci, sadece tanığı olmalı"

Birçok sıcak çatışma bölgesinde, alanda doğrudan çalıştınız. Bu bölgelerde hiç vicdan muhasebesi yaptırın bir olayla karşılaştınız mı? Öyle bir olayla karşılaşmadım, karşılaşmamak için de elimden geleni yaptım. Bazen silahlı bir kuvvetle hareket ettiğinizde "hadi operasyon yapalım mı?" diyorlar. "Hayır, ona gerek yok" diyorsunuz. Yani ne yazık ki bazı meslektaşlarımız, "hadi bizim için operasyon yapın" diye-biliyorlar. Böyle bir şeyin sebebi siz olmak asla istemiyorsunuz. Bir şeyin sebebi olmamalı haberci. Sadece tanığı olmalı. Öyle bir riski de olmamalı. Kimi zaman kamera silahtan daha güçlü olabilir. Çok heyecanlandırabiliyorsunuz etrafınızdaki insanları. Neyse ki, hiçbir zaman kameramız bir cinayet silahına dönüşmedi. Aksi durumda herhalde çok ciddi bir vicdan muhasebesi yaşırdım.

Arap İsyanları'nın etkili olmasında sosyal medyanın gücü var mı?

Bu isyanlar sosyal medya devrimi kesinlikle değildi. Çünkü her olay birbirinden farklı. Belli dönemlerde o isyanların örgütlenmesinde kolaylaştırıcı bir araç olarak sosyal medyadan çok faydalandı. Haberciliğin yapılamadığı ortamlarda, sosyal medya alternatif bir haber kanalı olarak insanların neler olduğunu görmesi, kimi zaman da bir mani-

pülasyon aracı olarak kullanıldı. Ama bence her şeyi sosyal medyaya bağlamak hata olur.

"Ülkemizde Oldukça Sancılı Bir Habercilik İklimi Var"

Toplum için gerçekten gazetecilik yapıldığına, olayların objektifte kaldığına inanıyor musunuz? Tüm bu son süreçler göz önüne alındığında.

Türkiye'de medya çok param-parça. Şöyle söyleyebilirim, benim gazetecilik kariyerimde git gide kötüye giden bir medya iklimi var. Türkiye'deki gazetecilik mesleği dünyadaki örneklerle, özellikle demokratik ülkelerin medyalarıyla kıyasladığımızda oldukça kötü bir durumda ne yazık ki. Her geçen gün de bu durum kötüye gidiyor. Kalitenin sürekli erozyona uğradığı bir süreçten bahsediyoruz. Dolayısıyla da şu an ülkemizde oldukça sancılı bir habercilik ve gazetecilik iklimi var.

Bir gazeteci olarak, gazetecilerin gerçekten özgür olduğunu düşünüyor musunuz? Herhangi bir haberinize sansür durumu oldu mu?

Oldu evet. İç gündeme ilişkin bir haberci. Böyle bir durumda sonuna kadar mücadele ettim ve mücadele alanıma otosansür koymadan hareket ettim. Özellikle genç meslektaşlarımızda bir aşamadan sonra yaptıkları habere dair, "bu nasıl olsa yayınlanmaz. Ben bunu hiç öner miyim" şeklinde bir tutum oluşuyor. Bunu doğru bulmuyorum. Haberi yapın, teslim edin, bırakın yayınlamasınlar, ama bu durum kayda geçsin. Ben dış gündemi takip ettiğim için çok fazla sansürle karşılaşan bir gazeteci olmadım. Bu yüzden şanslıyım. Halâ anaakım medyada bir şekilde var olabiliyorum. Ama ben de çalıştığım kurum yönetimi ile gezi sürecinde bazı anlaşmazlıklar yaşadım.

"Merak ve vicdan her şeyin başında"

Ve son olarak bir gazetecide olması gereken en temel özellikler size nelerdir?

Ne yazık ki, Türkiye'de belki de gelmiş geçmiş medyanın en büyük baskıya alındığı dönemi yaşıyoruz. Dolayısıyla bu işi yapacak insanlar ne yazık ki bunu göze almalı. İyi gazetecilere bu dönemde ihtiyaç var. Ne gerekir? Merak gerekir. Tek başına merak da yetmez, vicdan gerekir. Vicdanlı olmak çok önemli. Bilgi birikimi gerekir. Yani belli alanlara ilgi duyuyorsunuz. O alanlarla ilgili çok okumak gerekir. Ve etrafa bakıp "tamam standart bu, ben burada değil ederim" değil, uluslararası standartlarda bu iş nasıl yapılır diye araştırmak ve o standartları da yakından izlemek gerekir. Dolayısıyla buradaki standartlara razı olduğunuz zaman o sizi her zaman aşağıya çeker. Ama bir haberci için merak ve vicdan her şeyin başında. Son olarak bu ülkenin iyi hakimlere, iyi savcılara, iyi öğretmenlere tüm bunların meraklısına, vicdanlısına ve bilgi birikimi yüksek olanlarına ihtiyaç olduğu kadar; meraklı, vicdan sahibi ve çok bilgili gazetecilere de ihtiyacı var. Halâ iyi gazetecilik yapılabilecek mecralar var. İleride daha da fazla olacak diye umut etmek en önemli motivasyonumuz.

Çiğdem Birdal

Kara fırınlardan saraylara uzanan gizemli hikaye

Fırınlarin camekânında, simit arabalarının içinde, gündelik hayatımızın olmazsa olmazı. Kimi zaman dost sohbetlerinin vazgeçilmezi, kimi zaman çocukluk anılarının ortağı, kimi zaman işe yetişme telaşında en vefalı kahvaltılık, kimi zamansa martılara ziyafet... Nam-ı diğer, susamlı döner; simit.

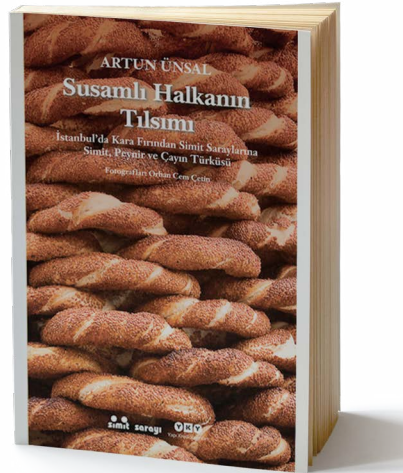
Semanur Koçaker/Çiğdem Birdal/Nalan Birdal

Açlığın imdat sesine günün yirmi dört saati kulak veren sınırsız simitler sokakların en güzel lezzeti belki de. Kara fırınlardan simit saraylarına uzanan bu gizemli hikâyede aynı zamanda hayatı anlamaya dair izler var, arkasında koca bir tarih var. Farkında olmasak da dünyanın yeni yeni tadına vardığı bu lezzet yüzyıllardır Türk kültürünün baş tacı.

Peki nedir bu keşfin arkasında yatan tılsım? Keyifle günün her saatinde yediğimiz, her yaşta tutkunu olduğumuz susamlı halkanın geçmişi ve özellikleri hakkında pek bir şey bilmiyoruz. Genç ifade ekibi olarak, bu gizemli hikâyenin kahramanı simidin kökeni, tarihi, bugünü hakkında bir araştırma yaptık.

Anadolu'nun kültürel hazinelerini, araştırmaları ve yayınları ile gün yüzüne çıkartarak ilklere imza atan Prof. Dr. Artun Ünsal 'Susamlı Halkanın Tılsımı' adlı kitabında simidin gizemini şöyle açıklıyor:

"Can kurtaran halkası Susamdandır markası, Kimseye karşı yoktur Gösterişi, cacası..."

Yanıtı simit olan bu eski İstanbul bilmececi, simidin günlük yaşamımıza ne denli girmiş olduğunu yansıtmıyor mu?"

Tadıyla hayatımızda bu denli yer edinen, kitaplarımıza, şiirlerimize, manilerimize konu olan simidin tarihi çok eskilere dayanıyor.

Prof. Dr. Artun Ünsal'a göre simidin tarihi, Osmanlı İmparatorluğu'nun Anadolu'da hüküm sürdüğü dönemlere kadar uzanıyor. Bu dönemde sarayda un depolarına 'simithane', padişah fırınına ise 'simit

fırını' denilirdi. Simitle ilgili bilinen bir başka hikâye de padişahların ramazanlarda iftardan sonra yollarında saf tutan askerlere simit hediye ettikleri. Simit o yıllarda padişah hediyesi sayılacak kadar kıymetli, saraylı bir hediye.

Ünsal'a göre halka biçiminde has undan yapılmış yuvarlak bir çeşit ekmek türü anlamına gelen simide, o dönemlerde kullanılan 'halka simit' ya da 'simid-i halka' tanımıyla ilk kez 1593 tarihli Üsküdar Şerhi Sicili'nde rastlanıyor. 'Simid-i halkanın' halkasının düşmesi, yani simidin tek başına bildiğimiz simit şeklinde tanımlaması epey bir zaman almış. Ünsal, kitabında, ilk olarak 18. yüzyıl kayıtlarında, 'Halka-ı simit' yerine artık sadece 'simit' dendiğini belirtiyor.

Türkiye'de günde yaklaşık 2,5 milyon simit tüketiliyor

Geçmiş Osmanlı'ya dayanan saraylı simit, kara fırınlardan, bugünün Simit Saraylarına uzanan bir gizemli bir serüvene sahip. Bugün ülkemizde pek çok yörede, her biri kendine özgü özellikleri ile yapılan, zengin fakir ayırt etmeyen simit, artık dünyanın keşfettiği bir lezzet haline geldi. Prof. Dr. Ünsal,

kitabında, uluslararası modern fast foodun ağır toplanın, kentin yüzyıllardan süzülüp gelen yiyecek alışkanlıklarını bir ölçüde etkilese bile, fethetmelerinin olanaksızlığına dikkat çekiyor. Geleneksel sokak simidinin artık ayaküstü sabah ve ikindi kahvaltıları ya da öğlenleri 'öğün geçiştirme'nin ötesinde, bu kez sabit ve kapalı bir mekânda, günün her saatinde bulunabilen, bol seçenekli ve doyurucu, Batılıların deyşi ile fast food tarzı bir yiyeceğe dönüştüğünü ve Türkiye'de günde yaklaşık 2,5 milyon simit tüketildiğini belirtiyor.

Türkiye'nin ilk patentli simidi Samsun simidi

Prof. Dr. Artun Ünsal'ın kitabında da yer verdiği klasik susamlı simitler içerisinde yer alan Samsun simidi, Türkiye'nin ilk patentli simidi olarak tarihe geçti. Samsun Ticaret ve Sanayi Odası'nı talebi sonucu Samsun simidi 2014 yılının Şubat ayında Türk Patent Enstitüsü tarafından tescil edildi.

Samsun Fırıncılar Odası Başkanı Yılmaz Yiğit, Samsun halkının simide çok düşkün olduğunu, şehir dışında yaşayan Samsunlu simit tutkunlarının dahi simidi sipariş

ettiklerini dile getirerek, Samsun ilinde günlük üretimin 50-60 bin civarında olduğunu söylüyor.

Yine Samsun Ticaret ve Sanayi Odası'ndan başka bir yetkili ise şöyle diyor: "Tüketiciler, yöre adıyla satılan ürünleri, yöre adına duydukları güvenle aynı türdeki diğer ürünlere tercih ediyor. Bu da bölgesel ekonomideki hareketliliği, istihdamı, ihracat ve rekabeti geliştiriyor. Bu oluşum birinci derecede bölgemizin ekonomik ve sosyal gelişimine katkı sağlıyor."

Sokak simidi bugünün saraylısı oldu

Şimdilerde kara fırınlarda üretilen sokak simidinden ziyade daha çok sanayi simidi üretiliyor. Öyle ki New York, New Jersey, Chicago, Los Angeles, Miami, Philadelphia, Washington, Boston ve Toronto ve Montreal'de insanlar simit ve çay kültürü ile tanışıyor.

Dünyayı bu kültürle tanıştıran bir isim, Haluk Okutur

Misyonunu 'tüm dünyayı simitle tanıştırmak', vizyonunu ise 'yenilikçi yaklaşımlarla Simit Sarayı'nı bir dünya markası yapmak' olarak belirleyen, Türkiye'de 200'ün üzerinde şubesi ve 3 binden çok çalışanı bulunan Simit Sarayı Yönetim Kurulu Başkanı Haluk Okutur ile simidin dünya pazarlarına uzanan serüvenini konuştuk.

Neden 'simit'? ODTÜ İşletme Mühendisliği eğitimi alan bir kişi olarak, geleneksel bir tat olan 'simit'i iş kolu olarak seçmenizin nedenleri nelerdi?

Bütün gençler gibi hayata atılarken, ben de hangi işi yapayım, nasıl daha çok para kazanırım gibi düşüncelerle yola çıktım. Gerçekleştirmek istediğim birçok iş modeli ve proje vardı. Ancak hepsi için sermaye gerekiyordu. O tarihlerde Türkiye'de çok sayıda mahalle bakkalı olduğunu fark ettim. Ancak dünyada olduğu gibi ülkemizde de değişen ticari anlayışlar ve tüketim alışkanlıkları nedeniyle mahalle bakkalları hızla kapanıyordu. Ben de bu konuda bir kitap yazmaya karar verdim. Mahalle bakkallarının müşterilerini tekrar kazanmalarını sağlayacak, daha iyi hizmet vermeleri için küçük ipuçları veren, onlara rehber olacak bir kitap yazmaya başladım. 50-60 sayfalık bu kitabın satışından elde edeceğim gelirle, ben yapmayı düşündüğüm işleri yapacağım ve mahalle bakkalları ise bu bilgilerle ayakta kalacaklardı. Çalışmalarım çok uzun sürdü ve binlerce sayfaya ulaştı. Çok zaman geçtiği için konu güncelliğini yitirdi. Bu projenin sonuçsuz kalması beni çok üzse de bu çalışma bana tecrübe kazandırdı. Türkiye'deki perakende sektörünün tüm dünyada olduğu gibi çok önemli bir sektör olduğunu fark ettim. Perakende sektöründe çalışmaya karar verdim. İnsanların ceplerinde en küçük paralarıyla en çok satın aldıkları ürünlerin listesini çıkardım. Gıda sektörünün içerisinde en ucuz satılan ve en çok tüketilen ürünün ekmek, ondan sonra ise simit olduğunu gördüm. Simit için yaptığım araştırmalarda her gün ülkemizde milyonlarca simit satıldığını, yılın 365 günü sevilecek tüketildiğini, günün her saati

Nalan Birdal

yenebildiğini gördüm. Fakat buna rağmen, ne üretim koşullarıyla, ne de satış koşullarıyla simit hak ettiği değeri görüyordu. Daha iyi koşullarda üretilirse ve modern satış yöntemleriyle piyasaya sunulursa, hem 500-600 yıldır kültürümüzde olan bir ürüne sahip çıkmış oluruz hem de bu işten kazanç elde edebiliriz

değiştirilmesi gerektiğine karar verdik ve simit ilk olarak bizimle birlikte modern cafelerde satılan bir yiyecek haline geldi.

Dünya simitle tanışıyor Günün yirmi dört saati severek tüketilen bir yiyeceğimiz olan simitlerin kara fırınlardan dünya pazarına çıkma süreci nasıl gelişti, yaşadığınız zorluklar neler oldu?

Araştırma geliştirme departmanımız, tüketici alışkanlıklarını ve beklentilerini karşılamak, pazarın sürekli değişen ihtiyaç ve taleplerine hızlı cevaplar sunmak, yeni ürünler geliştirmek için inovasyon çalışmalarını gerçekleştiriyor. Özellikle farklı bir pazarda mağaza açmadan önce simide aşına olmayan misafirlerimizi de mağazalarımız ile tanıştırmak amacıyla pazarın kendine özel talepleri doğrultusunda tüketicilerin damak tadına uygun yeni ürünleri menümüze ekliyoruz. İlk yurt dışı mağazamızı 2010 yılında Hollanda'da açtık. Çünkü Hollanda Avrupa'dan farklı özellikleri olan bir ülke ve pek çok dünya markası Avrupa'daki ilk mağazaları için Hollanda'yı tercih ediyor. Daha sonra diğer Avrupa ülkelerinde devam ettik. 2015 yılı hedefimiz yurt içi ve yurt dışında 457 mağazaya ulaşmak. Bu yıl özellikle yurt dışı mağaza açılışlarımızla ağırlık vereceğiz. Avrupa ve Orta Doğu'da pek çok yeni mağazamızı hizmete girecek. Şubat ayında Londra Oxford Street'te açtığımız ilk mağazamızın ardından ikinci mağazamızı Mart ayı içinde Bond Street'te hizmete sunacağız. 2015 sonuna kadar İngiltere'de toplamda yedi mağazaya ulaşmayı planlıyoruz. Aynı şekilde New York'ta ikinci ve üçüncü mağazamızı da açacağız. Ortadoğu'da ise Suudi Arabistan'ın en büyük yatırımcı şirketlerinden Al Hokair Group ile birlikte açılışlarımıza hızla devam ediyoruz. 2017 yıl sonuna kadar Suudi Arabistan, Katar, Bahreyn, Birleşik Arap Emirlikleri, Umman, Ürdün ve Mısır dâhil olmak üzere yedi ülkede 125 mağaza açmayı hedefliyoruz.

düşüncesiyle Simit Sarayı projesini hayata geçirdim.

Bu işe başlarken eleştiri aldınız mı?

Arkadaşlarımıza, tanıdığım insanlara ve çevremdeki insanlara bahsettiğim zaman, aldığım cevaplar hep aynı oldu. "Bu kadar okudun, çalıştın sonunda simitçi mi olacaksın?" Bu konuda kararlı olduğumu söyleyince de "Bizim sokağa atacak paramız yok. Zaten her yerde caddelerde, meydanlarda, sokaklarda simit satılıyor, bunun için mağaza açmaya yatırım yapmaya gerek yok" dediler. Girişimcilerin çok sık karşılaştıkları bir durum bu.

1990'larda Simit Center'larla tanışan bir toplumuz. O yıllarda arka arkaya birçok şehirde açılan Simit Center'lara halkın ilgisi büyük oldu. Ancak siz markanızı, "Simit Sarayı" adıyla konumlandırdınız, bunun özel bir nedeni var mı?

2000'li yıllar öncesinde ülkemizde, sokakta satılan, hijyenik koşullarda üretilmeyen ve satılmayan simit ile ilgili bir tepki oluşmaya başlamıştı. Simitin gerek üretim gerekse satışının sağlıklı koşullarda yapılmadığını fark edince, hem üretim hem de sunum şeklinin

+1'le harikalar yaratmak

İngiliz doktor John Longdan Down tarafından bulunan Down Sendromu, +1 kromozomun sebep olduğu farklılık olarak ele alınıyor. Uzmanlar, hastalık değil, bir sendrom olarak değerlendirilen Down Sendromu'na yönelik toplumsal farkındalık oluşturulmasının önemli olduğunu söylüyor.

Kübra Deniz

Down Sendromu, İngiliz doktor John Longdan Down tarafından bulunmuş bir sendrom. İsmi de buradan ileri geliyor. 21 Mart Birleşmiş Milletler (BM) tarafından 'Dünya Down Sendromu (DS) Farkındalık Günü' olarak kabul edildi. Her 21 Mart'ta vakıflar, dernekler ve özel eğitim okulları belirli etkinlikler düzenleyerek Down Sendromu'na yönelik bir farkındalık oluşturmayı amaçlıyorlar.

"Sebebi çok net değil"

DS'yi Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Farmakoloji Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Remzi Erdem şu şekilde açıklıyor: "Sağlıklı bir insanda anneden 23, babadan 23 toplam 46 kromozom, yani 23 çift kromozom olur olur. Bunlardan 22 çifti vücutla ilgili (somatik) kromozom, 1 çifti de cinsiyet belirleyen kromozomlardır. Downlulara 21. kromozomları sebebinin bilmediğimiz bir şekilde 3 tane oluyor. Normalde 1 anneden, 1 babadan toplam 2 tane olması gerekirken onlarda 3 tane oluyor. Bunun anneden mi yoksa babadan mı geldiğini bilmiyoruz tabii. Yüzde 90'ı böyle, geri kalan yüzde 10 içinde ise o fazla olan kromozom, kromozom çiftlerinden birine yapışık olabiliyor. Ya da bölünmüş halde başka yerlere yapışmış olabiliyor. Yüzde 90'ı 21. kromozomun 3 tane olmasına dayanıyor. Hatta 21 Mart tarihinin 'Down Sendromu Farkındalık Günü' olarak belirlenmesinin temeli 21. kromozomun 3 adet olmasına dayanıyor

diyebiliriz. DS'nin sebebi net olarak ortaya konulmuş değil. Uzun süre anne yaşı sorumlu tutuldu bundan. 35 yaşın üzerinde doğum yapan annelerin çocuklarının DS'li olma ihtimali yüksek denildi. Bir yere kadar doğru. Ama 35 yaşın altında DS'li çocuğu olan anne sayısı da çok fazla. Downluların tümünü tararsak, yüzde 80'inin 35 yaşından önce doğum yapmış annelerin çocuğu olduğunu görüyoruz. Başka da bir sebep bilinmiyor. Gebelik esnasında tanı konulabiliyor. Annenin karnından sıvı alarak onun içindeki bebeğe ait hücre örneklerinden kromozom analizi yapılabilir. Orada da çok net belli olabiliyor. Tanı, daha anne karnındayken konulabiliyor yani."

"Asla bir hastalık değildir"
İstanbul'da eğitim vermekte

olmak üzere, pek çok beceriyi edinebilir, akademik anlamda da ilerleyebilirler. Uygun ortamlar yaratılırsa sosyalleşebilir, toplumsal yaşama uyum sağlayabilirler."

"Bu bir hastalık değil, bir sendrom"

"Bir kere hepsinde az ya da çok bir öğrenme geriliği olur. Bu hafif, orta veya ağır düzeyde de olabilir. Az da olsa bir kısmı üniversiteye kadar eğitim alabiliyor. Erken yaşta eğitim alırlarsa liseyi bitirme imkânları çok yüksek. Birtakım hastalıklara yatkın oluyor Down Sendromlular. Özellikle kalp damar ile ilgili hastalıklar. Kalp ritminde anormallikler çok sık görülür. Onun dışında mide ve sindirim sistemi hastalıkları, hazımsızlıklar çok sık görülür. Vurgulamak gerekir ki, bu bir hastalık değil, bu bir sendrom. Sendrom şudur; siz birtakım özellikler ve belirtiler fark edersiniz hastada. Bir grup belirtinin toplamına sendrom deniyor yani. Bunları taşıyan kişilere de bu sendroma sahiptir dersiniz. Diğer bir deyişle, hastalıkların sebeplerini net olarak biliriz ve genelde neden-sonuç ilişkisi kurabiliriz hastalıklarda. Ama Down Sendromlulara böyle bir şey bilmiyoruz. Hatta DS'ye ilişkin belirtiler birbiriyle ilgisiz de görülebilir. Genetik hastalıkların bir bölümü böyledir" diyor Prof. Dr. Erdem.

Erken eğitim faktörünün önemi

DS'li bireylerin elbette önemli ve çözülmesi gereken sorunlarından birisi 'erken eğitim'. Bu konuda NEKSAV Müdürü Arık şunları söylüyor: "Down Sendromlu birey-

lerin eğitimine ne kadar erken yaşta başlanırsa o kadar iyidir. Down Sendromluların kas yapıları gevşek olduğundan, eğitim öncelikle fizyoterapi ile başlar. Çeşitli egzersizlerle bebeğin gelişimine ivme kazandırılır. Bu ilk dönemde, fizyoterapist-e-beveyn-psikolog üçgeninin çok sağlam temellere oturması şarttır. Zamanı geldiğinde özel eğitmeni de bu gruba dâhil olur. Dil terapisi konuşmayı hızlandırmak için önemli bir aşamadır. Sosyal ortamlar öğrenmeyi kolaylaştıracağından oyun grupları şarttır. Bu gruplar çocuğu sosyalleştirirken, iletişimin gücü de konuşmayı geliştirir. En iyi öğrenmenin oyunla olacağı unutulmamalıdır. Ayrıca eğitimin her aşamasında, ailenin eğitimciler tarafından iyi bilgilendirilmesi çok önemlidir. Zira eğitim ortamlarındaki uygulamaların evde de aynı paralellikte devam etmesi gerekir. Unutulmamalıdır ki, özel eğitim uzun solukludur ama devamlılık da şarttır."

Down Sendromlu çocuğa sahip bir ebeveyn olmanın kolay olmadığını dile getiren Arık sözlerine şöyle devam ediyor: "Bebek doğar doğmaz ilk sorun muhtemelen süt emmede yaşanacaktır. Çocukların neredeyse yüzde 50-60'ı kardiyolojik ya da endokrin (en çok tiroid) problemlere sahiptir. Doğum anından itibaren başta doktorları olmak üzere doğru bilgilendirmeleri ve psikolojik desteğin olabileceği en erken evrede başlaması ebeveyni güçlendirecektir. Aile en kısa sürede donanımı iyi bir 'Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi'ne başvurduğu takdirde, hem eğitsel hem de psikolojik destekle engellerin üstesinden daha kolay gelebilir. Eğitimden sağlığa kadar pek çok gereksinimleri devlet tarafından desteklenmektedir. Örneğin her türlü hakkı kullanabilmeleri için çocuğun sağlık raporuna ihtiyaç vardır. Bu raporları çıkarmak, ara ara yenilemek son derece zahmetli süreçlerdir. Özel eğitim görebilmeleri için de eğitim raporu gerekir. Okul için ayrı, destek eğitim için her yıl ayrı ayrı raporların çıkartılması gerekir. Veli için son derece zahmetli olan bu süreçler maalesef bezdiricidir. Veli bir yandan bu süreçlerle uğraşırken, bir yandan da birtakım çevresel faktörlerle mücadele ederek efor sarf eder. Çocuğun farkının çok büyük bir ayıpmış gibi yorumlanmasında da yorgunluk yaratır. Bu psikolojik yıpranma da onu negatif yönlü etkiler."

Eğitim elbette ki Down Sendromlu bireyler açısından çok önemli. Ancak bu noktada düzenli ve disiplinli bir 'özel eğitim' faktörüne vurgu yapmamız gerekiyor.

"İlk farkındalık ailede başlar"

NEKSAV Müdürü Arık özel eğitime ilişkin şunları söylüyor: "Özel eğitim öyle bir dünyadır ki, toplumun her kesimiyle grift ilişkiler gerektirir. Özel eğitim, her kişiye özel olarak planlanır. Yani özel eğitime muhtaç her bireyin kendine ait bir 'bireysel eğitim planı' vardır. Bu planlamada, özel eğitime muhtaç birey merkeze alınmalı ve çevresi de buna dâhil edilmelidir. Çocuğun eğitmeni ve psikologu öğretiminin eğitimini kesintisiz devam ettirir-

Kalemi konuşturan yetenek

Ertaç Halilbeyoğlu, 1998 tarihinden günümüze desen çalışmalarına devam ediyor. Duygusunun, hissettiklerinin, renklerin, şekillerin kısacası parmaklarının akışına bırakıyor kendini. Sonra ne mi oluyor? İşte ortaya bu görüldüğü mühteşem sanat eserleri çıkıyor. Desen çalışmak, su içmek gibi, yemek yemek gibi, uyumak gibi bir alışkanlık olmuş kendisi için. Hayatının farklı bir merkezinde çizdiği her bir desenin ayrı ve özel bir yeri var. Bu desenleri gördükten sonra nasıl olmasın ki diyorsunuz değil mi? Katlıyorum sizlere.

Aşk ve emek bir arada

Desenleri önce çiziyor, daha sonra renklendirme aşamasına geçiyor Halilbeyoğlu. Tabi bu noktada bir dipnot vermekte fayda var efendim sizlere.

Her yaptığı çizimi hemen renklendirme aşamasına getirmiyor. Çünkü doğal olarak hepsinin kendine özgü bir zamanı var. Zamanı gelince hepsi bu sihirli parmaklarla renklendirilecek. Kendisi için belli bir sınırlama yok. O an ne hissediyorsa onu çiziyor. Hissettiği gibi davranıyor eserlerine de anlatacağınız. Bu yüzden o değerli desenler bir kez daha değerlendiriyor gözümüzde.

Tam anlamıyla "çizim aşığı" kendisi. Rutin olarak her gün çizim yapıyor. Ailesi özellikle de "annesi" en büyük destekçilerinden. Elbette hepsinin ayrı ayrı zamanları olduğunu belirtiyor. Yani ilham ne zaman gelirse bu muhteşem eserler de o zaman şekil alıyor sihirli parmaklarda. Onun izinden gelecek olan sanatseverlere de adeta "ilham kaynağı" oluyor. İlham

tüm sanatçılar için önemli elbette. Keza Halilbeyoğlu için de öyle. Koyu bir Beşiktaş taraftan kendisi. Bu noktada vurgulayacağımız asıl şey ise, ilhamını aldığı Beşiktaş maçları. "Bu muhteşem çizimler nasıl oluyor" diye sorarsanız, işte cevabı; Halilbeyoğlu çalışmalarını yaparken bir yandan da radyodan Beşiktaş maçlarını dinliyor. Onun en büyük ilham kaynağı, hayranı olduğu takımı Beşiktaş.

Desen çalışmalarında başanlı oldu-ğu kadar aynı zamanda tiyatro, doğa fotoğrafçılığı, halk dansları gibi çeşitli sanat alanlarının yanı sıra basketbol gibi spor dallarında da başarılı kendisi. Yani sanat ve spor neredeyse o da orada.

Ayakta mı alkışlamak istiyorsunuz? Çekinmeyin efendim, kalkın alkışlayın! Alkışlar sizin için Ertaç Halilbeyoğlu.

ken, bir yandan da başta aile fertleri olmak üzere kimin ihtiyacı varsa tek tek görüşmeye çağırarak onları bilgilendirir. Böylece ilk farkındalık ailede başlar. Çocuğun üzerinde ciddi etkisi olan bu insanlar bilgilendirilerek, onlar üzerinden akraba veya komşulara ulaşılmaya çalışılır. Yazılı ve görsel medyaya da ciddi görevler düşmektedir. Bilgilendirici yayınlarla daha geniş kitlelere erişmek gerekir."

Bu noktada bir diğer önemli hususa dikkat çekmekte fayda var: Toplumun diğer bireylerinin de DS'li bireylere yaklaşımları konusunda özel bir eğitimden geçirilmesi gerekiyor. Hâlâ toplumumuzda Down Sendromu'nun hastalık olduğuna yönelik yanlış bir düşünce var. Bu bilginin düzeltilmesi ve toplumun bakış açısının 'doğru' yönde değiştirilmesi gerekiyor. Bunun için de toplumumuzun eğitilmesi ve bilinçlendirilmesi elzem. Tam da bu noktada toplum içinde var olan ayrımcılığı ve önyargının bir an önce aşılması gerektiğinin altı çizilmeli.

Topluma adaptasyon sürecinde ülkemizde birçok proje hayata geçi-

rildi ve geçiriliyor. Bunların başında da ilk akla gelen Down kafeler.

Down kafeler sizleri bekliyor

Toplumun algısının 'doğru' yönde değişmesi ve aynı zamanda bu sendroma sahip olan tüm bireylerin de topluma adapte olması açısından çok önemli bir yerde duruyor Down Kafeler. Kuruluşlarındaki genel amaçlarını şöyle sıralamak mümkün: Topluma DS'li bireyleri kazandırmak, onları topluma adapte etmek, sosyalleştirmek ve sosyal hayata kazandırmak. Ayrıca bağımsız ve yarı bağımsız bir şekilde bireylerin çalışmalarına da olanak sağlamak. Sayıları şu anda maalesef yetersiz olan bu kafelerin artırılmasının yanı sıra faal duruma gelmesi de önemli.

Ankara-Kızılay'daki Down Kafe'ye gitme şansı bulanlardım. Bu kafelerin hepsini herkesin ziyaret etmesi gerekiyor. Genellikle DS'li ailelerin yakınları ve onun dışında birkaç müdavimi gidiyor bu kafelere. Bu algıyı bir an önce değiştirmeliyiz. Bunun için bile çok geç kaldık diyebiliriz.

Dünya'da ilk kez Samsun'da: JUDOWN

DS'li bireylerin hem toplumla kaynaşması hem de kas gelişimleri açısından oldukça önemli bir proje de "Judown". Projeyi Samsun Spor Eğitim ve Tanıtma Vakfı (SAM-SEV) Proje Koordinatörü Alp Arslan şöyle açıklıyor: "Dezavantajlı gruplar için sosyal programa vakıf olarak başvuru yaptık. Projenin adı, 'judo' ve 'down sendromu' kelimelerinin birleşmesiyle ortaya çıktı. Down Sendromlu çocukların judo eğitimiyle rehabilitasyonunun sağlanmasını öngörmeye çalıştık.

Neden Judo?

SAM-SEV Proje Koordinatörü Arslan'a Down Sendromlulara yönelik böylesi bir projede neden judo sporunun seçildiğini sordüğümüzda ise şu yanıtı alıyoruz: "Judo sporunda vurmayla alakalı bir durum yok, tutup atmayla ilgili bir durum var. DS'li çocuklar da bu konuda çok beceriklidir. Judo sporunun DS'li çocukların kas gelişimlerine ve aynı zamanda davranış biçimlerine çok ciddi katkısı oldu."

Oktam Samsun'da kadına yönelik şiddeti mercek altına alıyor

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Kadın ve Toplum Araştırmaları Merkezi (OKTAM) yeni projeleriyle faaliyetlerine devam ediyor.

Nazan Kılıç

Toplumsal cinsiyet konusundaki farkındalığı artırmak, bu konuya katkı sağlayacak her türlü bilgiyi kadının toplum içindeki statüsünü yükseltmek yönünde kullanmayı kendine misyon edinmek amacıyla 2010 tarihinde kurulan merkez hakkında Genç İfade ekibine bilgi veren OKTAM Müdürü Doç. Dr. İlknur Aydın Avcı, Samsun'da kadınların sorunlarını ele alan çalışmalar yaptıklarını ve bu çalışmalarda yerel ortaklarla işbirliği halinde olduklarını söyledi. Avcı, Roman kadınlar ile sığınma evlerinde yaşayan kadınlara meslek danışmanlığı yaparak, onların mesleki bilgi ve beceriler edinmelerini, aynı zamanda onları toplumsal yaşama kazandırmayı amaçladıkları yeni bir proje çalışması içinde olduklarını duyurdu. Özellikle şiddete uğramış olan sığınma evlerindeki kadınların benlik saygısı algısında kayıplar olduğunu ve yapılacak projelerin bu noktada bu kadınlara büyük yarar sağlayacağını belirten Avcı, cezaevlerindeki kadınlara yönelik de birtakım çalışmalar başlattıklarını sözlerine ekledi.

OKTAM, Samsun Valiliği Şiddet Önleme ve İzleme Merkezi (ŞÖNİM) ile birlikte kadına şiddet konusunda Samsun'un profiline ilişkin araştırma yaparak şiddetin arka planında yatan sosyo-kültürel nedenleri ortaya çıkarmayı amaçlıyor. Avcı, 2013- 2014 yılına ait

Uğur Çerm

verileri içeren rapor kapsamında Samsun'da şiddete uğrayıp ŞÖNİM'e başvuran kadınların profil analizinin ortaya çıkmış olacağını ve bu raporun Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'na da gönderileceğini söyledi.

Anne eğitimi kadına şiddetin önlenmesinde önemli

Ülkemizde ve tüm dünyada her geçen gün tırmanan bir sorun olan kadına yönelik şiddetin önlenmesinde anne eğitimine dikkat çeken Avcı, "Biz çocuğumuzu ne kadar kendine güvenen güçlü bir birey olarak yetiştirirsek toplum da kendine güvenen bireylerden oluşmuş olur. Bu tip bir eğitimi her iki cinsiyete de öğretmemiz lazım. Öncelikle evde kız ve erkek çocuklarımıza eşitliği aşılasak o birey toplumda kadını da erkeği de

eşit görecektir. Erkeğe 'Sen güçlüsün sen erkeksin' dediğin anda ona güç simgesi yapıyor. Daha sonra o kişi ben güçlüyüm her şeyi yaparım diye düşünüyor. Eşitlikçi felsefe aile içinde başlatılmalıdır" diye konuştu.

Kadına şiddetin önlenmesine yönelik eğitim çalışmalarında hedef kitle olarak sadece kadınların alınmasını eleştiren Avcı, "Hedef kitle karşılıklı olmalı ve özellikle erkeklerin bunu dinlemesi lazım. Bizim projelerimizde sadece kadınlar yok. Camilere gidip erkeklerle konuşacağız, kahvehanelere gideceğiz. Roman mahalleleriyle, sığınma evleriyle ve müftülerle irtibatla olacağız. Bunlar bizim güçlü taraflarımızı oluşturacak. Bütün panellerde özellikle erkek katılımı için uğraşyoruz" açıklamasında bulundu.

Emekler Emek Atölyesi'nde değer buluyor

Asiye Ceren Başal

Samsun'un Atakum ilçesi Emek Parkı'nda bulunan Emek Atölyesi'nde bir araya gelen kadınlar gıdadan el işlerine kadar geniş yelpazede pek çok ürün üretiyor. Makarnaları, pekmezleri, turşularıyla Emek Atölyesi'nde emek veren 60 yaşındaki Saliha Özen, bu konuda eşinden çok büyük destek gördüğünü belirtiyor. Atölyenin bir başka emekçisi Hanife Yula (63) ise, belediyelerin kadınlara bölümleri çalışmalarını yapabilecekleri daha

geniş yerler tahsis etmesinin önemine dikkat çekiyor.

Terapi gibi atölye

Kadınların evde ve iş hayatında sorunlar yaşadığını belirten Yula "Burası bizi maddi anlamda pek doyurmuyor, ancak bize terapi gibi geliyor. Halkla konuşuyoruz, kaynaşyoruz. Keşke daha fazla katılım olsa" diyor.

Üniversiteli iki çocuk annesi olan Leyla Korkmaz ise, "Burada beklediğimiz ilgiyi görebildiğimiz söylenemez. Ama evde durmak-tansa burada olmak bize daha iyi geliyor" diyor.

Semanur Koçak

Samsunlular tiyatro ve operaya akın ediyor

Samsun Devlet Tiyatrosu, her geçen gün izleyici sayısını daha da artırıyor. Sahnelenen oyunlar Samsunluların büyük beğenisi ile karşılanıyor.

Kübra Yılmaz

Samsun Devlet Tiyatrosu, 31 Mart 2009 tarihinde Güngör Dilmen tarafından yazılan Deli Dumrul oyunu ile perdelerini açtı. Açıldığı günden bugüne izleyici sayısını daha da artıran Samsun Devlet Tiyatrosu'nda sahnelenen oyunlar Samsunluların büyük beğenisi ile karşılanıyor.

Tiyatroseverler salonları dolduruyor

Opera ve Bale Müdürlüğü binasında bulunan Samsun Devlet Tiyatrosu'nda Ankara İstanbul, Erzurum, Diyarbakır gibi illerden gelen turne oyunlarının yanı sıra çocuk ve yetişkinlere yönelik birçok oyun da sahneleniyor. Tiyatronun 525 kişilik salonlarını dolduran Samsunlular, oyuncuların da yüzünü güldürüyor.

Oyunun içeriği, konusu, oyuncularını gibi etkenlere bağlı olarak şekil alan bir seyirci profili olduğunu belirten Samsun Devlet Opera ve Balesi Halkla İlişkiler Müdürü Rabia Hakyemez, "Genelde bütün salonu dolduran bir seyirci kitlemiz var. Sahnelenen oyunlar 13 gün öncesinden satışta çıkıyor. Eğlencenin yanı sıra bilet fiyatlarının oldukça uygun olması da seyirciyi daha çok tiyatroya çekiyor" diye konuştu.

En fazla opera ve bale izleyicisi Samsun'da

Samsun Devlet Tiyatrosu ile aynı bina içerisinde faaliyet gösteren Samsun Devlet Opera ve Balesi'ne olan ilgi de her geçen gün artarak devam ediyor. Türkiye'de Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğü'ne bağlı olarak Ankara, İstanbul, İzmir, Mersin ve Antalya ile birlikte 6 ilde faaliyet gösteren opera-bale müdürlüğünden biri olan Samsun Devlet Opera ve Balesi, izleyici sıralamasında diğer illeri geride bırakarak ilk sırada yer alıyor.

1 nisan şaka günü nasıl ortaya çıktı?

Pınar Aslan

1 Nisan Şaka Günü hakkında farklı kültür, inanç ve dillerde çeşitli efsaneler var. Bunlardan en bilineni şöyle: Roma imparatoru Julius Caesar (Sezar) M.Ö. 46 yılında takvimin başlangıcını Ocak ayı olarak ilan ettiğinde de, 16. yüzyılın ortalarına kadar Avrupa'da yeni yıl, bahar aylarının başlangıç tarihi olarak da kabul edilen

Mart ayının 25'inde başladı. Sezar'dan tam 1610 yıl sonra, 1564'de Fransa Kralı IX. Charles, takvimi değiştirerek yıl başlangıcını Ocak ayının ilk gününe almıştır. O zamanın iletişim koşullarında bazı insanların bu gelişmelerden haberi olmamıştır. Bazıları ise bu kararı protesto etmek amacıyla eski adetlerini sürdürmüşlerdir. Bu çerçevede 1 Nisan'da partiler düzenlemeye, birbirlerine hediyeler vermeye devam etmişlerdir. Yeni takvimden haberdar olup, onu kabul edip uygulayan diğerleri

ise bu kişileri '1 Nisan Aptalları' olarak nitelendirilmiş ve bugüne "Bütün Aptalların Günü" adını vermişlerdir. Bu tarihte de gerçek olması mümkün olmayan haberler üreterek yaymışlardır. Yıllar sonra, Ocak ayının yılın ilk ayı olmasına alışınca, Fransızlar 1 Nisan gününü kendi kültürlerinin bir parçası olarak görmeye başlamışlardır. Fransız kökenli bu geleneğin İngiltere'ye ulaşması yaklaşık iki yüzyıl sürmüştür. Oradan da Amerika'ya ve bütün dünyaya şaka günü olarak yayılmıştır.

Bu haberler şaka değil gerçek!

Gerek dünyada gerekse Türkiye'de uzun yıllardır 'Şaka Günü' olarak anılan 1 Nisan nedeniyle 'gerçek olması mümkün olamayacak haberler' hakkında küçük bir araştırma yaptık. İşte karşınızda gerçek olamayacak kadar garip olaylar.

750 Avro'ya kiralık köy

Macaristan'da yayımlanan bir 'kiralık köy' ilanı ülkede haber gündemini değiştirdi. BBC Türkçe'den Tarık Demircan'ın haberine göre, Veszprem ilinin en küçük köylerinden 26 kişilik nüfusa sahip Megyer köyünün, bir resmi dairesi, yedi misafir evi, iki adet kültür odası var. Dört sokaktan oluşan köyde altı at, iki inek, üç koyun bulunuyor. İlana göre köy, tüm binaları ve hayvanlarıyla birlikte bir hafta sonu için geceliği yaklaşık 750 Euroya kiraya veriliyor.

İlk duyulduğunda şaka sanılan haber, gazetecilerin köyün belediye başkanıyla bir röportaj yapması sonrası doğrulandı. Kiralık köy haberinin doğru olduğunu kaydeden belediye başkanı, köye müşteri çıkmasa bile, bu

haberin köydeki pansiyonlar için çok iyi bir reklam olduğunu savundu. Başkan, küçük bir ödeme farkıyla konunun isterse iki günlüğüne belediye başkanı da olabileceğini ve tüm sokakların adlarını da keyfine göre

değiştirebileceğini söyledi. Yöre sakinleri de belediye başkanının yaptığı reklamın amacına ulaştığını düşünüyorlar ve durumdan memnun görünüyorlar. 26 kişilik nüfusa sahip köyün en genci 7, en yaşlısı ise 86 yaşında.

Minareyi yazın kaldırıp kışın yatırıyorlar!

Rize'nin İkizdere İlçesi Karzavan Yaylası'nda çelik varillerin birleştirilmesiyle oluşturulan 7 metrelik minarenin kış aylarında çığdan zarar görmemesi için ilginç bir çözüm geliştirildi. Makaralı düzenekle kışın yere yatırılan minare, yaz mevsiminde insanların yaylaya çıkmasıyla birlikte yine aynı yöntemle kaldırılıyor.

Milliyet Gazetesi'nin internet sitesindeki 23 Nisan 2014 tarihli habere göre, Meşeköy sakinlerinin yaz aylarında çıktığı 2

bin 100 metre rakımlı Karzavan Yaylası'nda inşa edilen tek katlı cami için, üst üste konulan çelik varillerin birleştirilmesiyle 7 metre uzunluğunda minare yapıldı. Ancak kış şartlarının zorlu geçtiği yaylada çığ tehdidi ile yıkılma riski taşıyan minare sorun oldu. Bunu üzerine köylüler ilginç bir çözüm geliştirdi. Elle çevrilebilen makaralı bir sistem ile çelik tel bağlanan minare, kış aylarında çığdan korunması için yere yatırılıyor, yaz geldiğinde de yine aynı sistemle kaldırılıyor.

Bin 500 yıllık kaledeki tarihi top çalındı!

Mersin'in Anamur ilçesinde 2012 yılında UNESCO Dünya Mirası geçici listesine giren bin 500 yıllık Mamure Kalesi'nin girişindeki savunma topu çalındı.

Doğan Haber Ajansı'nın 7 Şubat 2015 tarihli haberine göre, sabah saatlerinde Mamure Kalesi'nin asırlardır yerinde duran savunma topunun yerinde olmadığını gören görevliler, önce İlçe Müze Müdürlüğü'ne sonra da jandarmaya bilgi verdi. Jandarma ekipleri, hırsızlık olayıyla ilgili çalışmaya başladı. Anamur İlçe Müze Müdürü Murat Kalas'ın, jandarma güçlerine, çalınan topun daha önce müzenin envanter listesinde olmadığını söylediği öğrenildi. Topun kimin ya da kimlerin çaldığını belirlenemezken, hurdacılar veya kaçak antikaçılık yapanlar üzerinde duruluyor.

Anadolu'nun kelâmı Yaşar Kemal

Kerem Erişkin

Yaşar Kemal ki bir dalın kırılışını, bir menekşenin çiçek açışını sayfalarca anlatabilecek koca bir çınar, nasıl anlatılır ki? İnsanın, doğanın, çiçeğin, böceğin 'Bir of çeksem karşıki dağlar yıkılır' yakarışındaki yıkılmayan aksine bu 'of'ların bu 'ah' edişlerin yankılanmasını görev bilip sırtına yükleyerek daha da haşmetlenen; halka, doğaya zulüm edenlerin yüzüne sözlerini kaya misali çarpan, öfkesi damarına dar gelen ezilenlerin ümidi, yıkılmayan bir dağ ıdı Yaşar Kemal. Bu topraklarda vuku bulmuş ve bulacak olan tüm halkların sözü ve kalemiydi. Anadolu'nun sinesinde yaşamış, yaşadığımız ülkenin realitesini seneler önce duyumsamış ve yazdıklarıyla halkımızın bu gerçekliği özümsemesi için uğraş vermiş, ömrünü buna adanmıştı.

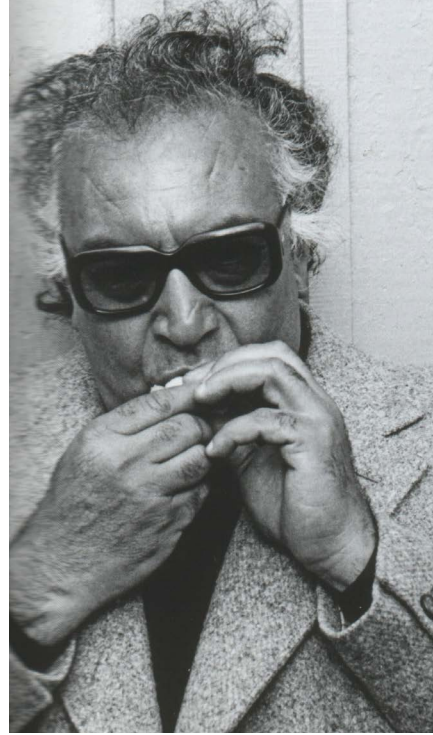
Yaşar Kemal'in hangi eserini elinize alırsanız alın, halk diliyle ve herkesin anlayabileceği, yalın fakat olağanüstü akıcı bir üslupla yazılmış olduğunu göreceksiniz. Kendinizi hem kitaptan ayıramayacak, hem de adeta bitmesinden ürkercesine sindire sindire okumaya özen göstereceğiniz muhakkaktır. Zulümle beslenen köhnemiş düzene çocuk yaşlarında başkaldıran, yaşamı boyunca ezilenlerin, hakları çiğnenenlerin ve kendi söylemiyle, "Halka kim zulüm ediyorsa, etmişse, halkımı kim eziyor, ezmişse, onu kim sömürmüş, sömürüyorsa, halkın mutluluğunun önüne kim geçiyorsa ben sanatımla ve bütün hayatımla onun karşısın-

dayım" diyerek iyilik ve kötülüğün savaşımında iyiliğin saflarından bir an olsun ayrılmamış; çeşitli yıllarda birçok kez yargılanıp mahkûm edilerek yıldırılmaya, pasivize edilmeye çalışılmış olsa da son nefesine kadar bu uğurda gözüpek savaşıma devam etmiş yiğit bir münevverdi o.

Yaşar Kemal bize kuşu, ağacı, dağları, taşlarıyla Anadolu'yu sevmeyi öğretti. İnsanı ve emeği öğretti. Bu cihana, bu ülkeye çok şey söyledi. Aramızda gezindi, dinledi bizi, çok direndi. Zaman gelince artık o güzel atına bindi ve gitti. 90 yıl önce bir fidanken girdi yüreğimize ve ulu bir çınar olarak kavuştu sadık yarına. Yeri dolmayacak koskocaman bir oyuk açıldı içimize.

Koca çınar'ın ardından

Biz de Genç İfade ekibi olarak geride bıraktığımız Mart ayında hayata gözlerini yuman Türk edebiyatımızın 90 yıllık Çınar'ı Yaşar Kemal'i bu sayımızda anmak, anlamak, anlatmak istedik. 2011 yılında yayımladığı 'Orhan Pamuk – Yaşar Kemal (Zamansız Bir Karşılaşma)' adlı araştırma kitabıyla Yaşar Kemal'e dair ender rastlanılabilecek bilgileri okuyucularına sunan, bununla birlikte başka birçok değerli edebiyatçılarıma ait kıyda bucakta kalmış bilgileri kitaplaştıran, Türkiye'nin en fazla okunan kültür-sanat dergilerinden OT Dergisi'nde 'Edebiyat Karın Doymuraz Çay İçirir' köşesinin sahibi Ondokuz Mayıs Üniversitesi (OMÜ) Eğitim Fakültesi Öğr. Gör. Siddık Akbayır ve OMÜ Fen Edebiyat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Şaban Sağlık ile Yaşar Kemal hakkında konuştuk.

Pek çok insan Yaşar Kemal'in ağır hayat şartları içerisinde yetiştiğini üstünkörü bilmesine rağmen yaşadığı trajilerden tam anlamıyla haberdar değil. Bu yüzden ilk olarak Yaşar Kemal'in çocukluğu, ilk gençliği, gençliği ve trajedileri hakkında kısa bilgiler verebilir misiniz diyerek söze başlamak istiyorum.

S.A.: Yaşar Kemal; 'yetimlik', 'kekemelik' ve 'tek gözlülük' trajedisini bir yara olarak romanlarına taşıyan bence Yaşar Kemal için de geçerlidir. Gerçi Yaşar Kemal aynı zamanda çok iyi bir kitap okurudur.

sının gözlerinin önünde öldürülüşüne tanık olur. Babası, oğlu gibi sevip koruduğu biri tarafından vurulur. O anda dili tutulur ve on iki yaşına dek konuşamaz. Bu nedenle, on iki yaşına dek tahtaya hiç kalkmaz. Yaşar Kemal'de anne; hep özenlen bir uzaklıktır. Güney'de her şey, 'töre'nin kurallarıyla işler. Dul kalan anne Nigâr Hanım, Kemal'in amcası Tahir Bey'le evlenir. Yaşar Kemal tragedyasında yeni bir sayfa daha açılır.

S.S.: Türkçede 'alaylı' diye bir tabir kullanılır. Bu tabir daha çok bilgi ve birikimini kitaplardan ve okuldan çok 'hayat'tan ve tecrübelerinden; hatta yaşadığı trajik olaylardan öğrenen anlamında kullanılır. Bence Yaşar Kemal tipik bir alaylıdır. Hatta Nazım Hikmet'in Sabahattin Ali'nin bir roman kahramanı (Kuyucaklı Yusuf) için kullandığı 'toprakten öğrenen, kitapsız bilendir' tanımlaması bence Yaşar Kemal için de geçerlidir.

Gerçi Yaşar Kemal aynı zamanda çok iyi bir kitap okurudur.

Anadolu'nun söz bekçisi, Türkiye'nin romancısı Halk arasında söylenegelmis yahut sizin Yaşar Kemal'e yaraşacağını düşündüğünüz Yaşar Kemal'i en iyi özetleyen sıfat ve betimlemeler nelerdir?

S.A.: Türkiye Dağı Efsanesi, Anadolu'nun Söz Bekçisi, Bizim Aşık Kemal, Türkçenin Tezenesi, Doğuya Açılan Toros Kederi, Türkçeye Söz Veren Usta.

S.S.: Bence Yaşar Kemal'e, 'Türkiye'nin Homeros'u' dense yeridir. Her ortamda, her insanla konuşabilecek zengin bir dünyası vardır. Dobra ve tezcanlıdır. Tam bir türkütutkudur. Tercihi, daha çok Çukurova

dan söz edilir. Her iki romancı için de Türkiye'nin romancısı' tabiri kullanılır. "Bunlardan biri Türkiye'yi şehir bağlamında anlatan Orhan Pamuk; diğeri de Türkiye'yi köy ve taşra bağlamında anlatan Yaşar Kemal'dir" şeklinde de bir açıklama yer almaktadır. Ben de bu açıklamaya katılıyorum ve Yaşar Kemal için 'Türkiye'nin romancısı' tabirini de uygun görüyorum.

Yaşar Kemal'in yazmaya başlama gerekçesi nedir?

S.A.: Yaşar Kemal, 'içindeki manevi doluluğu boşaltmak' için yazar. Daha ergenlik çağında Dadaloğlu, Karacaoğlu gibi türküler, şiirler söylemeye, öyküler yazmaya başlamış yoksul bir köylü çocuğudur. Adı Aşık Kemal'e çıkar. 18 yaşında James Joyce'un Ulysses'ini devirir. İlk şiirini 16 yaşında, ilk öyküsünü 23 yaşında yazar. 21 yaşında askerliğini yaparken 4/4 öykü yazar. Yaşar Kemal eski bir alışkanlığı sürdürür, yani 'mahphane voltası' atar. Mutlu olabilmesi için her gün birkaç dostuyla sohbet etmesi gerektiğini düşünür.

Peki Yaşar Kemal, Türk diline neler kazandırmıştır?

S.S.: Yaşar Kemal'in Türkçe'nin saklı gücünü oluşturan folklor konusundaki çalışmaları ve zengin arşivi, Türkçeye çok şey katmıştır. Özellikle memleketinin (Osmaniye ve Çukurova'nın) masalları, destanları, deyimleri, atasözleri, ninnileri, türkülleri, ağıtları vs. konusunda yaptığı derlemeler ve çalışmalar Türkçe açısından son derece önemlidir. Ayrıca usta romancı derlediği bütün bu dil malzemelerini oldukça güçlü imge ve metaforlar biçiminde romanlarında kullanmıştır. Bu konuda onun özellikle 'Sarı Defterdekiler' adlı kitabını herkese öneririm.

Akademik ortamın Yaşar Kemal'e bakışı hakkında ne düşünüyor ve akademik ortamın Yaşar Kemal hakkındaki yaptığı çalışmaları yeterli buluyor musunuz?

S.S.: Yaşar Kemal'le ilgili 3 doktora, 1 yüksek lisans, 27 lisans tezi hazırlanmıştır. Birçok üniversite tarafından 'fahri doktora' unvanıyla onurlandırılır. Ancak, bütün bu yapıları bence Yaşar Kemal için yeterli değildir. Adına bir enstitü kurulmalı ve ünlü romancının bütün eserleri ve projeleri araştırılmalıdır.

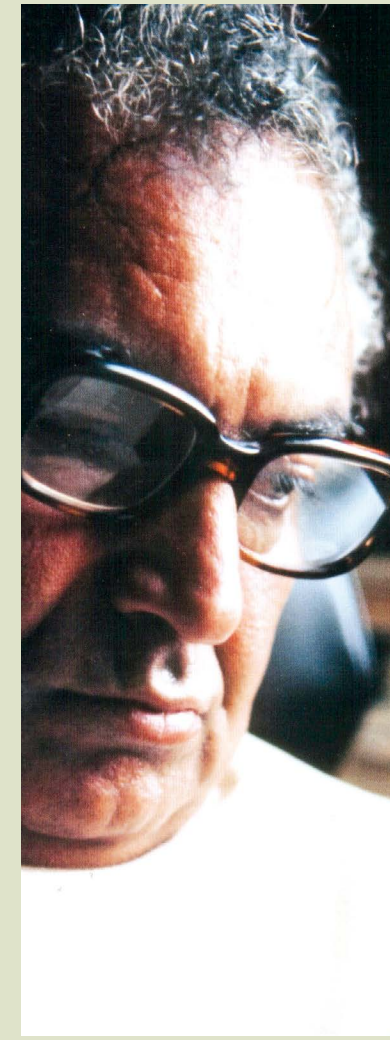
"Yaşar Kemal dinleyen değil, anlatandır" Sayın Akbayır, Yaşar Kemal'le yüz yüze görüşmüş birisi olarak onun kişilik özelliklerinden, beden dilinden, inceliklerinden ve magazin ayırtırlarından bahsedebilir misiniz biraz da?

S.A.: Yaşar Kemal'in beden dili; yürekli, duygulu, sevecen, berrak bir insan olduğunu söyler. Tam da 'bizim oraların adamı' dediirtecek kadar içtendir. Görüntüsü Kadir Savun'la Erol Taş arasında bir yerdedir. Anadolu doğallığı vardır Yaşar Kemal'de.

Yüksek sesle, kavgacı edercesine konuşur. Bulunduğu her yerde varlığını hissettirir. Dinleyen değil, anlatandır. Her ortamda, her insanla konuşabilecek zengin bir dünyası vardır. Dobra ve tezcanlıdır. Tam bir türkütutkudur. Tercihi, daha çok Çukurova

Yaşar Kemal Kimdir?

1923 yılının Ekim ayında Adana'nın Hemite köyünde filizlenir Çukurova'nın göreceği en ulu çınar olacak olan Yaşar Kemal. Yoksulluğu bütün suretleriyle tanıdığı, bir hayli talihsizliğe maruz kaldığı bir çocukluk evresi geçirir. Henüz dört yaşındayken bir kaza sonucu sağ gözünü kaybeder ve bu olaydan bir sene sonra beş yaşındayken babasının gözlerinin önünde öldürülüşüne tanık olur. Babasının ölümüne tanık olduğu esnada dili tutulan Yaşar Kemal, 12 yaşına dek konuşamaz. Köylerinde okul olmadığından ilkokula 9 yaşındayken, köyüne bir saat uzaklıktaki Burhanlı köyünde başlar. Gençliği, ağıt toplamak için halkın arasında geçer. Anadolu'yu kasaba kasaba, İstanbul'u ev ev bilir Yaşar Kemal. Deyimi yerindeyse tam bir kitap kurdudur aynı zamanda, kendisinin 'yazmaya mecbur bir insan' olduğunu düşündüğü için yazar. Yazım hayatına şiir ile başlayan Kemal, ilk yayımlanan şiirini 16 yaşında, ilk öyküsünü ise 23 yaşında kaleme alır. 1951-1963 yılları arasında Cumhuriyet gazetesinde fıkra ve röportaj yazarı olarak çalışır. 1952'de ilk öykü kitabı Sarı Sıcakı, 1955'te ise bugüne dek 40'tan fazla dile çevrilerek çoktan dünya klasikleri arasındaki yerini almış olan İnce Memet'i yayımlar.

yöresidir. Her zaman şıktır. Giysileri erlinden çıkar. Genel tercihi, ceket içersine bisiklet yaka kazaktır. Bütün fotoğraflarında, aynı giysiler varmış gibi bir izlenim uyandırır. Sadece toplantılarda kravat takar. Tam bir ayakkabı düşkünüdür. Çok yürüttüğü için ayakkabıyı önemser. Galatasaray taraftarıdır. Görüntüsüne rakı daha çok yakışabilecekken tercihini viskiden yana kullanır. İçkiyi 1995'te, sigarayı 1997'de bırakır.

Pek çok insanın merakını kurcaladığını düşündüğüm bir soruyu yöneltebiliriz sizlere. Yaşar Kemal'in Mustafa Kemal Atatürk hakkındaki düşünceleri nelerdir?

S.A.: Yaşar Kemal'in Atatürk'le ilgili sözleri, zaman zaman tartışma yaratsa da "Mustafa Kemal, her zaman dimdik ayakta ve sonuna dek de ayakta kalacaktır" der. Şu sözler, Yaşar Kemal'in Atatürk'e bakışını özetleyecek niteliktedir:

"Mustafa Kemal Türkiye'yi yalnız esaretten kurtarmadı. Mustafa Kemal Türkiye'nin kültürünü ve dilini de kurtardı. Parasıyla Türk Dil Kurumu (TDK) kurdu. Kenan Evren'i Türk halkı kıyamete kadar unutmayacak. Türkiye'nin o devrinin alnında bir leke olarak kalacak. Bu adam Mustafa Kemal Paşa'nın parasıyla kurduğu TDK'nın mülkiyetini aldı, başka bir yere verdi."

Kitabınızda incelerken rastladığınız bir anekdot beni bir hayli şaşırtmış ve ilgimi çekmişti. Benim gibi, pek çok insanın da ilk kez öğreneceğini sanıyorum bu bilgiyi. O da su ki Yaşar Kemal'in Abdullah Gül'ün babası ile olan dostluğu. Okuyucularımız için de kısaca anlatır mısınız söz konusu dostluğun oluşum evresini?

S.A.: Yaşar Kemal, 1944'te askerle gider. Askerliği sırasında edebî çalışmalarını sürdürür. 23 yaşındayken 'Pis Hikâye'yi yazar. Askerliğini yaptığı Kayseri Asker Hastanesi'nde, uzun süre dostluk ettiği Mehmet Ali Aybar'la tanışır. Aybar da o sırada askerliğini yapmaktadır. Aybar, arkadaşları olan hastane başhekim Dr. Albay Yusuf Balkan'la görüşerek Yaşar Kemal'in Talas'taki bir hastaneye gönderilmesini sağlar. Yaşar Kemal, bomboş olan bu hastanede günlerini yine okuma yazmayla geçirir. Orada tanıştığı üniversite öğrencisi iki kardeş kendisine kitap sağlama konusunda epeyce yardımcı olurlar. İki yıllık askerliği 1946'da biter. Yaşar Kemal, Abdullah Gül'ün babası Hamdi Bey'le Kayseri'de askerliğini yaparken tanışır.

Gazeteci yönüyle Yaşar Kemal bir gazeteci adayı olarak sormadan edemeyeceğim bir soruya geldi sıra. Yaşar Kemal'in gazeteciliği ve röportaj yazarlığının detaylarından bahsedebilir misiniz? (Fakülteye bir daha adım atamazdım bu soruyu sordamın)

S.S.: Yaşar Kemal, usta bir romancı olmasının dışında, özellikle 'aydın' kimliği ile de tanınır. Aydın kimliği de daha çok onu özellikle bölgesinde saygın bir 'kanaat önderi' haline getirmiştir. Bu özelliği sebebiyle usta romancı bilhassa yabancı gazetecilerin mülakat yaptığı kişi olmuştur. Sık sık kendisine Türkiye'nin sorunları konusunda sorular yöneltilmiş, o da bu sorulara hem cevaplar vermiş hem de sorunlar konusunda gazete ve dergilerde yazarak yazmıştır. Yaşar Kemal bütün bu faaliyetlerini yürütürken sağlam bir kaynak olarak yaptığı derleme ve röportajları kul-

lanmıştır. Bu konuda belirli bir gazete ve dergiyle kendini sınırlanmış, çok sayıda yerli ve yabancı yayın organında adını duyurmuştur.

S.A.: Yaşar Kemal alaylıdır. 1951-1963 arasında, ekmek parası için gazetecilik yapar. Cumhuriyet gazetesi için röportajlar hazırlar. Yaşar Kemal, köşe yazarlığını, roman yazmaya engel bir uğraş olarak gördüğü için hiç düşünmez.

Bilindiği üzere Yaşar Kemal ve Orhan Pamuk Nobel ödülü için karşı karşıya gelmiş ve ödül Orhan Pamuk'a layık görülmüştü. Türk halkı ise Nobel'in bir Türk yazarı ve rildiğini sevinmek bir yana dursun ödülün Yaşar Kemal'e verilmemesinden dolayı hoşnutsuzdu. Bununla alakalı sormak istediğim soru şu ki; Türk halkı niçin Yaşar Kemal'i Orhan Pamuk'tan daha çok seviyor ve içselleştiriyor?

S.S.: Ünlü Türk düşünürü Ziya Gökalp, Türk halkının büyük şahsiyetleri sevmeye sebebi olarak 'Dili dileme uyan, dini dinime uyan' ilkesinden söz eder. Ünlü romancı bence bu ilkeye uygun biridir. Şöyle ki: Yaşar Kemal özellikle çokça bağlı olduğu yerel ve folklorik değerler sebebiyle her zaman halkının yanında ve hatta onlarla iç içe olmuştur. 'Halk gibi görünmek', hatta 'halktan biri gibi görünmek' gibi sebepler yüzünden, halk onu daima kendinden biri olarak görmüş ve sevmiştir. Oysa Orhan Pamuk –tabii yetiştirdiği aile ortamı sebebiyle– tipik bir Nişantaşlıdır ve kendisi bunu ön plana almasa da, bir üst sınıf insanı ya da bir 'beyaz Türk' görünümündedir. Bu yüzden de halk ile arasında belirli bir mesafe olmuştur. Ayrıca çocukluğu ve hayat hikâyesi Yaşar Kemal'i hep 'garibanın biri', 'yetim', 'kekeme', 'üvey baba elinde büyüyen garip', 'çocuk yaşta sakat kalma' (bir gözünü çocuklukta kaybetmiştir) gibi özellikler, ünlü romancının her zaman çile çeken Anadolu insanı olarak görülmesine sebep olmuştur. Şüphesiz halk onu bu yüzden de kendine yakın görüp sevmiştir.

Niçin Yaşar Kemal okumalısınız? Son sorum, üstün özveri neticesinde ilk sayısını çıkaracağımız gazetemizin hedef kitesinin büyük çoğunluğunu oluşturacak genç arkadaşlarımız adına geliyor. Niçin Yaşar Kemal okumalısınız?

S.S.: Bir aydının 'aydın' kimliği kolay oluşmaz. Kişi, özellikle yerel olandan yola çıkmalı, daha sonra ulusal olana terfi etmeli. En son da 'evrensel' olana yükselmelidir. Yaşar Kemal bu konuda en tipik örnektir. O, işe kendi bölgesiyle başlamıştır. Bu onu 'yerel' değerlere bağlılık konusunda gündeme getirmiştir. Ünlü romancı, yavaş yavaş yereliktan ulusallığa yükselmiştir. Bu da onu Türkiye'nin romancısı (aydını) yapmıştır. Yaşar Kemal yolculuğunu bununla da sınırlanmış, son olarak neredeyse bütün dünyada tanınır olmuştur. Sık sık Nobel'e aday gösterilmesi ve romanlarının pek çok yabancı dile çevrilmesi bunun kanıtı değil midir? Bu yönüyle bir "model" olan Yaşar Kemal, kendisinin sonra gelen kuşaklara tanınmalı ve örnek alınmalıdır. İşte bu yüzden gençler Yaşar Kemal'i okumalıdır.

“Farkımız frekansımız”

Rock müzik denilince Samsun'un akla gelen ilk ve en önemli gruplarından 'Frekans'. Kuruluşu 1990'lı yıllara dayanıyor. Sahne performansı ve repertuarı ile rock müzikseverlerin gözdesi.

İ Melike Deliorman

Grubun solisti Erdem Gül, gitaristi Serhan Kaptan, bas gitaristi Hakan Kavhecioglu ve davulcusu Onur Elvermez ile müzik serüvenlerinden Samsun'daki rock müzik dinleyicisine kadar pek çok konuya ilişkin eğlenceli bir söyleşi gerçekleştirdik.

Öncelikle Grup Frekans üyeleri olarak sizleri tanımak isteriz.

E.G.: Frekans grubunda hem gitar çalıyorum, hem de vokal yapıyorum. İngilizce öğretmeniym. Uzun yıllardır birlikteyiz. Özellikle Serhan ile 1996 yılından bu yana müzik yapıyoruz. Eğleniyoruz bütün mesele bu. Yaptığımız iş bu aslında.

S.K.: Grubun gitaristiyim. Samsun'da yaşıyorum. Esnafım. Bu işi para kazanmak için yapmıyoruz. Müziği hobi olarak yaptığımız için zevk alıyoruz bu işten.

H.K.: Grubun dinazoruyum. Grupta basgitar çalıyorum. Makine mühendisiyim. Frekansta çalma sebebin Serhan'ı daha yakından dinleyebilmek.

O.E.: Grupta yaklaşık bir buçuk aydır davul çalıyorum. Bilgisayar teknisyeniyim. Grupla yeni çalışmaya başlamama rağmen arkadaşlığımız uzun yıllara dayanıyor.

Grubun kuruluş hikâyesinden bahseder misiniz?

S.K.: Grubun kuruluşu 1992'ye dayanıyor. Kurucu olarak ben ve sonradan dâhil olan Erdem ile birçok çalışma yaptık. Farklı müzisyen arkadaşlarla konserler verdik ve grup sonuçta bugünkü halini aldı.

Gruba Frekans adını vermek kimin fikriydi?

E.G.: Gruba 'Frekans' adını Serhan verdi. **S.K.:** Farkımız olsun; bu da frekansımız olsun, dedik. Öyle de kaldı isim. Frekans adının patentini almak hiç aklımıza gelmedi. Yerel olarak olmasa da Türkiye'de Frekans ismini kullanan başka gruplar olmuş. Keşke tescil ettirseydik, diyoruz.

Grubun beyni olarak nitelendirdiğiniz birisi var mı?

E.G.: Geminin kaptanı Serhan. Müzik kalitemizde Serhan faktörü ön plana çıkıyor. Emprovize gitaristtir. Akıl almaz şeyler çalabiliyor. Sıklıkla saatlerce solo atabilir. **H.K.:** Frekans Serhan için dinliyorum diyebilirim.

“Grup Aslında Hiç Dağılmadı” Turgay&Frekans neden dağıldı?

Daha sonra sizi tekrar birleştiren ne oldu?

S.K.: Bu konuya bir açıklık getirelim. Grup aslında hiç dağılmadı. Sadece bir ara Turgay ile beraber çalıştık. Ona albüm yaptık. Tabi ki bateristimiz ve basçımız farklıydı. Frekans adı

altında sadece Erdem ve ben vardık. Sonra Turgay ile anlaşamadık. Daha sonra da onun şarkılarıyla derlenmiş bir konser verdik. Şarkılar Türkçe hard rock. Hâlâ çalabiliriz o şarkıları.

Diğer rock gruplarından farkınız nedir?

H.K.: Farkımız frekansımız. **E.G.:** Rock grubu diye nitelendirdiğimiz gruplar aslında güncel pop müziği yapıyor. Elektro gitar ve distortion kullandıkları için adı rock oluyor ve kendi bestelerini yapıyorlar. Biz cover çalıyoruz. Cover olarak çaldıklarımız hakiki rock. Farkımız bence bu. **O.E.:** Aslında rock müzik yapanlar var. Ama yüzde yüz rock müzik yapmıyorlar. Bizimki biraz da sanatsal, yani müziğe hakkını vermeye çalışıyoruz. Biz yüzde yüz rock müzik yapıyoruz.

Sahne sizi için ne ifade ediyor?

H.K.: Sahne güzel, hoş bir şey. Gerçekten sahnede çalarken zevk alıyoruz. Ama asıl keyfi sahne öncesi provalarımızda alıyoruz. Yani keyif almak için sahneye çıkmamız ki

prova yapabilelim. **E.G.:** Sahne benim için kendimi en rahat hissettiğim yer. Müziği 'iş' olarak yaptığım zaman asla keyif almadım. Para karşılığı sözleşme imzalamadım. Müziğimizi bir kalıba sokamayız. O zaman bu işten keyif almamız. Bir araya gelince mutlaka canlı performans yapmalıyız diyoruz. Açık hava konseri olmalı. Ama böyle müzikleri barlarda icra etmek zorunda kalıyoruz. **S.K.:** Bu işi zaten hobi olarak yaptığımız için işin keyfine bakıyoruz. Sahnede hiçbir kaygımız olmuyor. Yani sahne bizim için eğlenmeyi, yaptığımız işten zevk almayı ifade ediyor. Bu müziği bize sevdiren dinlediğimizde bizi pozitif etkileyen grupların melodilerini sahnede dinleyiciyle paylaşmak çok büyük keyif.

“Müziğin antidepresan etkisi var”

Müziğin günlük hayatınıza etkileri nasıl?

H.K.: Gün içerisinde inanılmaz yoğun, stresli anlardan sonra müzik yapmak dünyayı güzelleştiriyor. Müziğin antidepresan etkisi var.

Samsun'dan başka şehirlerde sahne alıyor musunuz?

E.G.: Engel yok. Çok sahne aldık yani. Şu anki kadroyla henüz çıkmadık. Ama biz Serhan'la birçok yere gittik. Mesela Ankara, Eskişehir. Yakında Sinop'a ve Ordu'ya gideceğiz. Müziğimizi istediğimiz şekilde icra edebileceğimiz her yere gitmek isteriz. Üniversite festivalleri uygun. Mesela üniversitelerin rock kulüpleri konser için bizimle iletişime geçiyorlar.

Samsun'da rock müzik yapmanın zorlukları ya da avantajları nelerdir?

E.G.: Çalabilecek yer bulmak biraz sıkıntı oluyor. Ama bizim derdimiz çalabilecek yer bulmak değil, müziğimizi icra edebilmek. Biz evde de çalabiliriz. Ama genel anlamda baktığımızda evet mekân sıkıntısı var. Onun dışında bir zorluğu yok. En

büyük avantajı ise yaptığımız müzikten keyif alıyoruz.

Samsun'da rock müzik dinleyicisinin profili nasıl?

S.K.: İstedığımız kitleye ulaştığımızı düşünüyorum. Çok da memnunuz biz.

H.K.: Bizi dinlemeye 18 yaşındaki birisi de geliyor 50 yaşında da gelen oluyor.

E.G.: Yeni nesilden ziyade rock müziği gerçekten seven hedef kitle geliyor. Genelde 70'lerden ve 80'lerden çalıyoruz. Ona rağmen bizi eşlik eden bir kitle mutlaka oluyor. Ama eşlik eden kitenin de yaş sınırı 30'un üstünde oluyor.

“Frekans olarak Samsun'da bir akım başlattık”

Ankara'nın kemikleşmiş bir rock müzik dinleyicisi ve buna bağlı olarak da rock müzik kültürü var. Sizce Samsun bu açıdan nasıl?

E.G.: Samsun'un ilk rock grubu biz değiliz. Ama Samsun'da dört albüm yapmış. 'Objektif' diye bir grup çıktı. Türkiye'nin ilk metal grubudur. Türkiye'de metal akımını başlatan ilk gruptur diyebiliriz. Serhan da o gruptaydı. Hakan'ın da o grupla çalışmışlığı var. Samsun'dan çıkan birçok müzisyen var. Bence Samsun müzik açısından zengin bir şehir. Her tarzda müzik yapan var. Sanat müzisyenliğinden düğün müzisyenliğine kadar. Orhan Gencebay da Samsunlu. Her şehrin müzik kültürü vardır. Şehir dışından gelen öğrencilerin de rock müziğe katkısı fazla. Metal açısından düşündüğümüzde biz bu darlığı genişlettiğimizi düşünürüz.

S.K.: Biz rock çalan ilk gruptuk. Bu konuda bir akım başlattığımızı düşünmüyoruz. Mesela müzisyen arkadaşlarımız repertuarlarına rock parçalar eklemeye başladılar. Bu yolun önünü açtık diyebiliriz.

Rock müzik yapmak isteyenler için Samsun'da imkânlar nasıl? Sizce yeteri kadar stüdyo var mı?

E.G.: Birçok stüdyo var. Bu konuda ders veren müzik akademileri de var. Ben yeni neslin güzel müzikler yapacağına inanıyorum. Bizim zamanımızda tuşlu teypler vardı. Onlarla çalışma yapar, müzikleri öğrenmeye çalışırdık. Yeni nesil için müzik yapmak daha kolay. Bilgisayardan her istediğini dinleyebiliyorsun mesela. Müzisyenlerin kendini geliştirmesi için çok fazla imkân var.

Frekans dileycileri için gelsin bu soru da; yeni bir albüm planı var mı?

E.G.: Şu an için öyle bir planımız yok. Ama kendimiz ve tanıdıklarımız için sevdiğimiz müziklerden harmanlanmış bir CD kaydetmek isteriz.

Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

E.G.: Bizi susturamazsınız!

Objektifimize takılanlar

Fakültemiz öğrencilerinin Samsun ve çevre illerde çekmiş olduğu fotoğraflardan küçük bir seçki derledik.

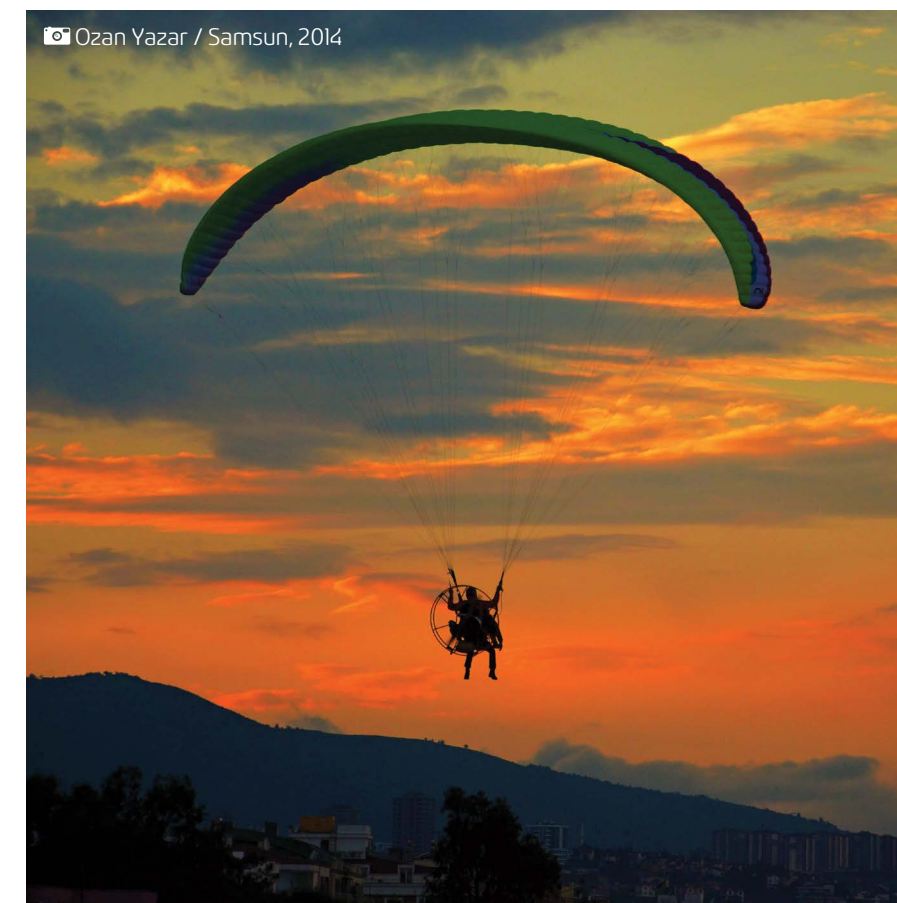
Nilay Göl / Ordu, 2014

Sedat Elbasan / Samsun, 2014

Kübra Yılmaz / Trabzon, 2014

Ozan Vazar / Samsun, 2014

Tayfur Kara / Samsun, 2015

“Bilgiye sahip olarak doğmuş birisi değilim. Öğretmeyi seviyorum ve öğrenmeye çalışıyorum.”

Konfüçyüs

Sosyal medyada Mart ayının en'leri

Uğur Çem

Mart ayı içerisinde sosyal medyada (facebook, twitter, instagram vb.) en çok konuşulan isimleri araştırdık. Kategoriler halinde 5 başlık altında topladık. İşte araştırma sonuçları.

Gündem	adet
Çanakkale Zaferi	4619
İşid Terörü	4208
Nevruz Bayramı	2114
Çözüm Süreci Tartışması	1859
Yaşar Kemal'i Kaybettik	1452

Siyasiler	adet
Recep Tayyip Erdoğan	13043
Ahmet Davutoğlu	7793
Kemal Kılıçdaroğlu	3388
Devlet Bahçeli	1208
Selahattin Demirtaş	1071

Ünlüler	adet
Cem Yılmaz	324
İbrahim Tatlıses	204
Hülya Avşar	182
Ezgi Mola	119
Orhan Pamuk	106

Spor adamları	adet
Ersun Yanal	1232
Hamza Hamzaoğlu	1169
Fatih Terim	1009
Aziz Yıldırım	817
Yıldırım Demirören	295

Sporcular	adet
Demba Ba	1504
Emmanuel Emenike	1026
Wesley Sneijder	789
Kevin Constant	669
Jose Ernesto Sosa	371

Canon'un 50 megapiksellik yeni canavarları çıkışını yaptı

Canon, full framedeki amiral gemileri olan 5D serisinin son üyeleri 5Ds ve 5Dsr modellerini fotoğraf severlerin beğenisine sundu.

Sedat Elbasan

Canon, full framedeki amiral gemileri olan 5D serisinin son üyeleri 5Ds ve 5Dsr modellerini fotoğraf severlerin beğenisine sundu. Yeni makinaların öne çıkan özelliklerinin başında; 50.6 megapiksellik full frame sensör, çift digic 6 işlemci, 41'i aynı anda çalışabilen 63 af (otomatik netleme) noktası ve magnezyum alaşımlı gövde yer alıyor.

Megapiksel savaşları

Canon 5Ds modeli, en yüksek megapiksel değerine sahip Canon 5D Mark III'ten bile iki kat daha fazla bir megapiksel değerine sahip. Canon, full frame serisinde 5D Mark II ile fotoğraf ve videodaki kalitesiyle büyük bir üstünlük elde ettikten sonra, 24 megapiksel

olarak çıkardığı Mark III'te liderlik koltuğunu Nikon'un D800 ve D810 (36 megapiksel) modeline bırakmıştı. Ancak dersine iyi çalışmış gözükken Canon cephesi, yeni modelleriyle oldukça iddialı gözüküyor.

5D serisinin gelişimi

5D Classic diyebileceğimiz Canon'un ilk full frame gövdelerinden olan model, bir üst modeli 5D Mark II ile fotoğraf karşılaştırmalarında hâlâ yarışabiliyor oluşu ve shutter sesi sayesinde sevilen bir makine olma özelliğini koruyor. Ancak getirdiği özellikler bakımından Canon'a çağ atlatan makine, şüphesiz serinin ikinci üyesi 5D Mark II oldu. Video kalitesi, iso konusundaki başarısı ve gövdesiyle çığır açan

makine, fotoğraf severlerin göz bebeklerinden biri konumunda. Serinin 5Ds ve 5Dsr modellerinden önceki en büyüğü 5D Mark III olsa da, Canon kullanıcıları arasında Mark II'deki etkiyi yaratamayınca ve bunun üstüne bir de rakibi Nikon'un full frame sınıfındaki iddialı modeli D800'ün gerisinde kalınca büyük bir hayal kırıklığı yaratmıştı. Serinin son üyelerinin 5Ds ve 5Dsr diye adlandırılmasının nedeni ise "low pass filter" (keskinlik engelleyici) özelliğinin bir modelde olup, diğerinde olmaması. 5Dsr modelindeki "r" ibaresi, bu modelde keskinlik engelleyici filtrenin bulunmadığı anlamına geliyor. Canon kaptırdığı liderlik koltuğunu yeni amiral gemileriyle geri alabilecek mi, bekleyip göreceğiz.

Samanlıkta iğne aradı

S"Samanlıkta iğne aramak" deyişi bu kez gerçekten hayata geçti. İtalyan performans sanatçısı Sven Sachsaler, Paris'te bir sanat galerisinin içine dökülen dev saman yığınının arasında tam iki gün boyunca iğne aradı. Paris'teki ünlü Palais de Tokyo Sanat Galerisi'nde yaptığı performans gösterisiyle yüzyılların deyişini hayata geçirdiğini söyleyen Sachsaler, yaptığı işi, "Bu içinde yaşadığımız labirentte sürekli bir şeyleri arayışımızın simgesi" diye tarif etti.

Kızının adını 'BMC' koydu!

Sanlıurfa'nın Ceylanpınar ilçesinde kamyon sürücüsü Mehmet Yıldız, 39 yıl önce hayalini kurup alamadığı kamyonun markasını kızına ad olarak verdi. 1976 doğumlu Bemece Ay, "Babam ısrarla nüfus cüzdanına ad olarak 'BMC' yazılmasını istemiş, ama nüfus memuru adıma Bemece olarak kayda geçirmiş. Herhalde dünyada kamyon adı taşıyan tek kadın benim. Adımı değiştirmek için müracaatımı yapacağım" dedi.

